ΤΟ ΚΕΡΝΕΛΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΑΚΤΙΣΗΣ

Τα σενάρια των δραματουργών

Ε ολοκληρωμένες θεατρικές παραστάσεις. Κάθε μία δεκαπέντε λεπτών. Ελάχιστα τρία μέρη. Μέγιστη ειλικρίνεια.

Πώς να χρησιμοποιήσετε αυτά τα σενάρια
Κάθε σενάριο είναι μια ολοκληρωμένη πьεσα που έχει γραφτεί για το 20λεπτο διάστημα των δραματουργών σε μια συνάντηση Kernel. Τα σενάρια είναι γραμμένα για να اجرlθούν χωρίς πρόβα— οι σκηνικές οδηγίες είναι απλές, ο διάλογος είναι κατανοητός, και οι ρόλοι είναι σχεδιασμένοι έτσι ώστε οποιοσδήποτε στην αίθουσα μπορεί να παίξει οποιονδήποτε ρόλο.
Αυτά δεν είναι καθοματισμένο θέατρο. Είναι αναπαριστούμενη αποκατάσταση. Οι ατέλειες στην απόδοση— η χαμένη εντολή, η γελαμένη γραμμή, το άτομο που χάνει τον χαρακτήρα επειδή κάτι τον άγγιξε πολύ βαθιά— αυτά δεν αποτελούν αποτυχίες. Είναι το έργο που λειτουργεί.
Κάθε πьεσα έχει μια ενότητα αποσκόπησης (debrief). Χρησιμοποιήστε την. Η παράσταση χωρίς την αποσκόπηση είναι κατακάρτισμα χωρίς ολοκλήρωση. Η αποσκόπηση είναι το σημείο όπου η κεραμική παίρνει τη γλάσο του.

Παίξε	Θέμα
1 — Η Τελευταία Συνομιλία	Δύο εκδόσεις του ίδιου ατόμου με την πάροδο του χρόνου— η συνομιλία που δεν μπορούσε να γίνει, γίνεται επιτέλους
2 — Η Συνέντευξη για τη δουλειά	Υποβολή αίτησης για τη ζωή που θέλεις, με ερωτήσεις που κανείς ποτέ δεν έχει ρωτήσει – και με αναφορές από το παρελθόν σου.
3 — Το Μουσείο των Επιλογών	Κάθε έκθεση είναι μια απόφαση. Ο ξεναγός εξηγεί χωρίς κρίση. Εσύ επιλέγεις τι να πας σπίτι.
4 — Η Παρτιά	Όλοι παίζουν αυτό που κάποτε ήταν. Ένα άτομο φτάνει όπως είναι τώρα.
5 — Η Μεταβίβαση	Δύο ξένοι. Το ίδιο αντικείμενο. Τόσο διαφορετικές σημασίες. Μια ανταλλαγή.
6 — Η Απόφαση	Μια ολοκληρωμένη δίκη με έναν δημόσιο δικηγόρο που είναι τεχνικά παρών, αλλά ξεκάθαρα δεν είναι.
7 — Η Επιστολή	Γράφεις στην ουσία. Αυτή απαντά. Αυτό που λέει δεν είναι αυτό που περίμενες.

Άκτα 1

Η Τελευταία Συνομιλία

Δύο όψεις του ίδιου ανθρώπου—μία στην αρχή, μία αργότερα—που προσπαθούν να βρουν ο ένας τον άλλον μέσα στο πέρασμα του χρόνου.

Χρόνος εκτέλεσης	Δεκαπέντε λεπτά
Μέρη	3 — ΕΑΥΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ, ΕΑΥΤΟ ΠΑΡΩΝ, Η ΎΛΗ
Κεντρικό θέμα	Ταυτότητα / μεταμόρφωση / αυτό που χρωστάμε στον εαυτό μας
Ελάχιστο σόλο	Από κλίμακες στην πλήρη ομάδα

ρόλος	ΣΚΕΝΙΚΟ / ΕΚΘΕΣΙΜΟ	Ποιος πρέπει να παίξει αυτό
Εαυτός Παρελθόν	Φθαρμένο σακάκι, καμπυλωμένη στάση, ανησυχημένα χέρια	Κάποιος που αναγνωρίζει την πρόωρη χρήση μέσα στον εαυτό του — ή κάποιος που μπορεί να παίξει την α ingenuικότητα με ειλικρίνεια
Το αυτο τώρα	Η ίδια ζακέτα που φοριέται διαφορετικά — όρθια, μανίκια τυλιγμένα, χέρια ακίνητα	Κάποιος που έχει εμπειρία αποκατάστασης και μπορεί να διατηρεί δύο καταστάσεις ταυτόχρονα.
Η ΟΥΣΙΑ	Κάτι κουβεντιαζόταν — ένα μπουκάλι, μια τσάντα, ένα κουτί. Ποτέ δεν το άφηναν.	Ο πιο φυσικά αυτόχερης άνθρωπος στο δωμάτιο. Η «Υλη» είναι □□ική, όχι τρομακτική.

ΔΙΡΕΚΤΟΡ: Αυτό το έργο λειτουργεί καλύτερα όταν ο ΕΥΤΟ*Ν* ΠΑΣΤ και ο ΕΥΤΟ*Ν* ΤΩΡΑ παίζονται από τον ίδιο άνθρωπο που χωρίζεται — κάθοντας σε αντίθετες πλευρές της σκηνής και περπατώντας για να μιλήσουν. Αν δύο άτομα παίξουν τους ρόλους, πρέπει να είναι ντυμένοι ταυτόχρονα.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ: Πριν τα πάντα άλλαξουν [5 λεπτά]

ΣΚΗΝΗ 1: Η μέρα που άρχισε να νιώθει κανονικά [~2 λεπτά]

[Μια μοναδική καρέκλα. Το ΕΓΩ ΠΕΡΙΣΤΗΜΑ κάθεται. Η ΟΥΣΙΑ στέκεται πίσω τους, κοντά αλλά χωρίς να αγγίζει. Το ΕΓΩ ΤΩΡΑ στέκεται στην άκρη του χώρου, παρακολουθώντας.]

Είμαι καλά. Θέλω αυτό να καταγραφεί. Είμαι απολύτως καλά.

[Παύση. Η ΣΥΣΤΑΣΗ σκύβει, δεν μιλά ακόμα.]

ΕΓΩ ΠΑΡΕΛΘΟΝ: Έχω ένα σύστημα. Το χρησιμοποιώ στα Σαββατοκύριακα. Μερικές φορές τις Πέμπτες. Αλλά έχω κανόνες. Τα έγραψα.

SELF NOW: Τα έγραψες και μετά έχασες το χαρτί.

ΠΕΡΙΒΟΛΗ ΕΓΩ: [κοιτάζοντας γύρω, δεν βλέπω το ΕΓΩ ΤΩΡΑ] Ποιος το είπε;

[Η ΣΥΛΥΣΜΑ βάζει το χέρι στον ώμο του ΣΕΛΦ ΠΑΣΤ. Ο ΣΕΛΦ ΠΑΣΤ χαλαρώνει εμφανώς.]

Κανείς. Είσαι καλά. Εσύ το είπες.

SELF PAST: Είμαι καλά.

Η πρώτη ψεχή που ένιωθε εντελώς αληθινή

ΣΚΗΝΗ 2 Η Συζήτηση που δεν συνέβη [~3 λεπτά]

[ΤΟ ΕΓΩ ΤΩΡΑ διασταυρώνεται προς ΤΟ ΕΓΩ ΠΑΛΙΟ. Σχεδόν αγγίζουν. Η ΟΥΣΙΑ κινείται ανάμεσά τους.]

ΕΓΩ ΤΩΡΑ: Πρέπει να σου πω κάτι. Για αυτό που θα γίνει μετά.

Δεν χρειάζεται να το ακούσεις.

Δεν σε ακούω πολύ καλά.

ΕΓΩ ΤΩΡΑ: Γνωρίζω. Ούτε τότε μπορούσες να με ακούσεις. Προσπαθώ παρόλα αυτά.

SELF PAST: [ΠΡΟΣ ΤΗ ΣΥΒΣΤΑΝCΙΑ] Υπάρχει κάποιος εκεί;

SUBSTANCE: [με χαμόγελο] Είναι απλώς θόρυβος. Έλα. Έχεις πράγματα να κάνεις.

[ΤΟ ΠΕΡΙΒΛΗΜΑΤΟΣ ΕΓΩ στέκεται. Ακολουθεί ΤΗΝ ΟΥΣΙΑ μακριά από ΤΟ ΕΓΩ ΤΩΡΑ. ΤΟ ΕΓΩ ΤΩΡΑ παρακολουθεί.]

ΕΓΑΥΤΟ ΤΩΡΑ: Τα πράγματα που πρέπει να κάνεις. Αυτό είναι αυτό που πρέπει να σου πω.

— Η προειδοποίηση που άργησε να έρθει—ή μήπως ήταν πολύ νωρίς; —

ΜΕΡΟΣ ΔΥΟ: Το Σημείο Περιστροφής [5 λεπτά]

ΣΚΗΝΗ 3 Η Νύχτα που Εξαφανίστηκαν οι Κανόνες [~2 λεπτά]

Το παρελθόν ΕΓΩ είναι πλέον εμφανώς εξαντλημένο. Η ΟΥΣΙΑ είναι ακόμα εκεί, αλλά σταμάτησε να είναι χαριτοτική – είναι πλέον απλώς παρούσα, υποχρεωτική.

ΠΑΛΙΟΣ ΕΓΩ: Δεν θυμάμαι ποιοι ήταν οι κανόνες.

ΑΥΣΙΑ: Δεν χρειάζεσαι κανόνες. Χρειάζεσαι μόνο αυτό.

ΕΓΩ ΠΕΡΙΣΤΗΡΙ: Τα γράψα.

ΥΠΟΣΤΑΣΗ: Το έκανες, κι όμως; Ή σκέφτηκες απλώς να τα γράψεις;
[Παύση. Το παρελθόν μου δεν θυμάται.]
ΕΓΩ ΤΩΡΑ: [Από την απέναντι πλευρά] Τρεις κανόνες. Μου είπωσες τους τρεις κανόνες μια φορά. Θυμάμαι τους.
[κοιτάζει ψηλά, προς τη φωνή αυτή τη φορά] Τι ήταν αυτοί;
ΕΓΩ ΤΩΡΑ: Ποτέ μόνος. Ποτέ πριν το μεσημέρι. Ποτέ όταν κάτι σημαντικό είναι την επόμενη μέρα.
[σιωπηλά] Τα σπάνα όλα τους τρεις.
[απότομα] Ήταν κακές κανόνες.

— Η στιγμή που τα μαθηματικά έγιναν αναμφισβήτητα —

ΣΚΗΝΗ 4: Ο │διάλογος που τελικά συμβαίνει [Περίπου 3 λεπτά]

Η ΟΥΣΙΑ κάνει ένα βήμα πίσω — μόνο ελαφρώς. Το ΠΑΡΕΛΘΟΝ του Εαυτού και το ΠΑΡΩΝ του Εαυτού είναι πιο κοντά τώρα. Πρακτικά στον ίδιο χώρο.
ΕΓΩ ΤΩΡΑ: Δεν είμαι εδώ για να σου πω τι έκανες λάθος.
ΕΓΩ ΠΑΓΕ: Τότε για τι υπάρχεις εδώ;
ΕΓΩ ΤΩΡΑ: Να σου πω ότι τα καταφέρνεις. Και να σου πω ότι κοστίζει κάτι. Και να σε ρωτήσω αν θέλεις να μάθεις πόσο κοστίζει.
Κόστος... αυτό;
[ΕΥΤΟ-ΜΑΘΗΤΗΣ δείχνει προς ΤΗ ΣΥΒΣΤΑΗΘΙΑ χωρίς να την κοιτάζει.]
ΕΓΩ ΤΩΡΑ: Ναι. Κοστίζει αυτό.
Δεν χρειάζεται να παίρεις καμία απόφαση αυτή τη στιγμή.
Παρελθόν Εαυτού: [ακόμα στον Εαυτό Τώρα] Και μετά; Μετά το κόστος αυτού;
ΕΓΩ ΤΩΡΑ: Στέκομαι εδώ. Αυτό είναι αυτό που μοιάζει με το μετά.

— Ο πρώτος πραγματικός υבת διαχρονικά —

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ: Η Άλλη Πλευρά [5 λεπτά]

ΣΚΗΝΗ 5 | Τι λέει η ΟΥΣΙΑ όταν χάνει | [~2 λεπτά]

Η ΟΥΣΙΑ κινείται προς ΤΟ ΕΥΤΕΛΕΧΤΟ ΤΩΡΑ, παραμελίζοντας ΤΟ ΕΥΤΕΛΕΧΤΟ ΠΑΡΑΓΕΝΕ.
ΣΑΒΣΤΑΝΣ: Γν '; γνωρίζεις ότι θα είμαι εδώ. Τι κι αν τους πεις, θα είμαι ακόμα εδώ.
Το Εγώ Τώρα: Ξέρω.
Και θα έρθει μια Τρίτη. Ίσως σε έξι μήνες. Ίσως σε τρία χρόνια. Θα είναι μια Τρίτη όταν όλα έχουν πάει στραβά, και θα μου σκέφτεσαι.
ΕΓΩ ΤΩΡΑ: Το ξέρω κι εγώ.
SUBSTANCE: [Σχεδόν ήπια] Τότε γιατί κάνεις αυτό;

ΕΓΩ ΤΩΡΑ: Γιατί το ξέρω τώρα. Είσαι κάτι που ένιωθα ότι ήταν το μόνο που λειτουργούσε. Τώρα ξέρω τι κοστίζεις πραγματικά. Αυτές είναι διαφορετικές αισθήσεις.
[Η ΟΥΣΙΑ κοιτάζει το ΕΑΥΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ μια ακόμη φορά.]
Η τελευταία ευκαιρία.
[Ο ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΕΑΥΤΟΣ κοιτάζει τον ΤΩΡΙΝΟ ΕΑΥΤΟ. Κοιτάζει ΤΗΝ ΟΥΣΙΑ. Κοιτάζει πίσω.]

Η επιλογή που δεν ήταν ποτέ μόνο μια στιγμή

ΣΚΗΝΗ 6 Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΙΛΟΤΑ
[~3 λεπτά]

Το [ΕΓΩ ΓΕΝΗΚΟΝ και ΕΓΩ ΤΩΡΑ στέκονται μαζί τώρα — σχεδόν επικαλυπτόμενα. Η ΟΥΣΙΑ στην άκρη.]
Εγώ στο Παρελθόν: Τι κάνω με αυτό; Με αυτά που έχασα. Τον χρόνο.
ΤΟ ΕΓΩ ΤΩΡΑ: Το φέρεις. Δεν μπορείς να το μην φέρεις. Αλλά γίνεται πιο ελαφρύ.
SELF PAST: Αυτό δεν είναι μια καλή απάντηση.
ΕΓΩ ΤΩΡΑ: Όχι. Αλλά είναι το αληθινό.
ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ: [ΣΤΗΝ ΟΥΣΙΑ] Είναι αληθές αυτό;
ΣΥΒΣΤΑΝΣ: [παύση, εκπλήσσει όλους συμπεριλαμβανομένου του εαυτού] Ναι. Είναι αλήθεια.
[Η ΣΥΒΣΤΑΝΣΙΑ τοποθετεί ό,τι κουβαλούσε. Πρώτη φορά στο έργο.]
[Σιωπή. Το Παρελθόν Εγώ και το Τώρα Εγώ κοιτούν το ένα το άλλο.]
ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΕΓΩ: Τι λέω στους ανθρώπους που...
ΕΓΩ ΤΩΡΑ: Όχι σήμερα. Σήμερα απλά μένεις στο δωμάτιο.
ΤΟ ΑΥΤΟ-ΠΑΡΕΛ: Εντάξει.

— Το μικρότερο δυνατό πρώτο βήμα —

[Τα φώτα χμυτεύουν ή ο διευκολυντής ανακηρύσσει: ΣΚΗΝΗ.]

ΕΡΩΤΗΤΙΚΑ ΑΠΟΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΥ
• ΕΓΩ ΠΕΡΙ الماضي: Πώς ήταν να σου πούμε τι έρχεται χωρίς να μπορείς να αλλάξεις πορεία;
• ΕΓΩ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ: Τι ήθελες να πεις και δεν πρόλαβες να πεις;
• Η ΥΛΗ: Τι σε εξέπληξε σε αυτόν τον ρόλο; Πώς ήταν να βάλεις κάτω αυτό που κουβαλούσες;
• Για το κοινό: Πότε η συνομιλία ένιωθε πιο αληθινή; Σε ποια στιγμή αναγνώρισες κάτι;

ΠΑΙΧΝΙΔΙ 2

Η Συνέντευξη

Υποβάλλοντας αίτηση για τη ζωή που θέλεις—με ερωτήσεις που κανείς ποτέ δεν ρωτά σε πραγματικές συνεντεύξεις.

Χρόνος εκτέλεσης	δεκαπέντε λεπτά
Μέρη	4 — ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ, ΣΥΝΕΝΤΕ☆ΣΤΗΣ, ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ (φωνή εκτός σκηνής), ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ (σιωπή)
Κεντρικό θέμα	Φιλοδοξία / ειλικρίνεια / αυτό που κρύβουμε στα βιογραφικά μας
Ελάχιστο ρόλο	□ — από κλίμακες στην πλήρη ομάδα

ρόλος	ΕΓΚΛΗΜΑ / ΣΥΓΚΟΜΠΟΣ	ΠΟΙΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΟΕΣΕΙ ΤΟ --- *Self-Correction/Alternative:* Given the context of a common phrase (like for a game or item), "WHO SHOULD PLAY THIS" is likely referring to eligibility or recommended players. If it means "Who should play this [game/item]?" it translates better as: ΠΟΙΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΟΕΣΕΙ ΤΟ If it means "Who should play this [in terms of appropriate participants]?" it is: ΠΟΙΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΟΕΣΕΙ ΤΟ *Choosing the most direct, common translation for the implied context:* ΠΟΙΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΟΕΣΕΙ ΤΟ
Υπομετέρχων	Σ□□□τοδευτικά ρούχα έναντι καθημερινών — η	Κάποιος — αυτός ο ρόλος απαιτεί συναισθηματική έκθεση

	προσπάθεια είναι ορατή	αλλά όχι προηγούμενη ικανότητα □□□□□.
ΠΕΡΙΣΣΤΥΧΩΝ / ΠΡΟΣΕΧΝΟΜΕΝΟΣ (depending on context, but ΠΕΡΙΣΣΤΥΧΩΝ or simply INTERVIEWER in modern text context is better) *(Self-correction/Refinement: Since this is a label/title, the most appropriate translation is usually the noun form.)* **Final Output Selection:** ΠΕΡΙΣΣΤΥΧΩΝ	Σημειωματάριο ή κλα□□□μπορντ. Διαβάζει συνεχώς από αυτό. Κάνει σημειώσεις καθ' όλη τη διάρκεια.	Κάποιος που μπορεί να είναι ταυτόχρονα επαγγελματίας και ی"]["]["]ς — ένας Πλεήσις συχνά παίζει αυτό εξαιρετικά
ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ	Χωρίς κοστούμι. Καθίζει εκτός σκηνής ή πίσω από κουρτίνα. Μόνο φωνή.	Κάποιος με δυνατή φωνή και το θάρρος να πει δύσκολα πράγματα κατ' ευθείαν
ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ	Καθ□ει απέναντι από ΤΟ ΠΑΓΕΛΕΝΟ. Σιωπηλό σε όλη τη διάρκεια. Αντιδρά μόνο. Χωρίς λόγια.	Κάποιος που μπορεί να επικοινωνήσει μόνο με έκφραση και γλώσσα του σώματος

ΔΙΡΑΓΓΩΓΟΣ: Η δουλειά του ΠΕΡΙΣΤΟΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ είναι να ρωτάει τις ερωτήσεις που η πραγματική ζωή δεν ρωτά ποτέ άμεσα, αλλά απαιτεί πάντα να απαντηθούν. Δεν είναι σκληροί — είναι ακριβείς. Υπάρχει διαφορά. ΜΕΛΛΟΝΟΣ παρακολουθεί τα πάντα και απαντά μόνο με το πρόσωπο και το σώμα — χωρίς λέξεις σε οποιοδήποτε σημείο. ΜΕΛΛΟΝΟΝ μιλά μόνο όταν του απευθυνθούν άμεσα ή όταν ο ΥΠΟΚΑΚΛΗΤΗΣ πρόκειται να ψεμίσει.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ: Οι Γειώπραξεις [4 λεπτά]

ΣΚΗΝΗ 1 Πείτε μου για εσάς [~2 λεπτά]

[Ένα γραφείο. Δύο καρέκλες. Ο ΠΡΟΣΥΧΟΜΗ είναι καθισμένος, έτοιμος με έναν φάκελο. Ο ΥΠΟΚΑΚΤΗς μπαίνει. Το ΜΕΛΛΟΝΟ βρίσκεται ήδη στο δωμάτιο, καθισμένο σε μια γωνιά, παρακολουθώντας. Ο ΥΠΟΚΑΚΤΗς δεν παρατηρεί το ΜΕΛΛΟΝΟ στην αρχή.]

Καθίστε παρακαλώ. Ευχαριστώ που ήρθατε.

ΥΠΟΚΡΙΤΤΗΣ: Ευχαριστώ που με εξεπνέχατε.

Βεβαίως. Ε λοιπόν, πείτε μου λίγα πράγματα για εσάς.

Εργάζομαι σκληρά, είμαι ανθεκτικός, έχω— [αντιλαμβάνεται το βλέμμα του στον ΜΕΛΛΟΝ που παρακολουθεί, ταλαντεύεται] Συγγνώμη. Είμαι— Έχω περάσει από πράγματα.

INTERVIEWER: [γράφει σημείωμα] Κάποια πράγματα. Ναι. Διαβάσαμε το αρχείο σου.

ΥΠΟΜΕΤΕΧΕΙ: Το αρχείο μου.

Συνεν□□τευκτικός: Αυτή είναι μια ολοκληρωμένη συνέντευξη. Έχουμε πρόσβαση σε τα πάντα.

[Παύση. Ο ΥΠΟΚΡΙΤΟΣ κοιτάζει ΤΟ ΜΕΛΕΛΕΥΤΟ. ΤΟ ΜΕΛΕΛΕΥΤΟ ναισιωτάζει— αργά, σοβαρά.]

ΥΚΑΙΟΥ: Όλα.

INTERVIEWER: Όλα. Ας ξεκινήσουμε;

— Όταν το «πες μου για εσένα» σημαίνει κάτι πραγματικό —

ΣΚΗΝΗ 2: Το Κενό Βιογραφικού [≈ 2 λεπτά]

Συ□□τολέστε: Παραθέτω ότι υπάρχει ένα κενό εδώ. [χτυπά το clipboard] Περίπου τρία χρόνια.

ΥΠΟΚΑΝΔΗΣ: Ήμουν αντιμετωπίζοντας κάποιες προσωπικές δυσκολίες.

Συνεν□□τευκτής: Τους διαχειρίζομαι.

ΥΚΑΙΩΝ: Ναι.

INTERVIEWER: Πείτε μου τι μάθατε طی αυτών των τριών ετών.

ΥΠΟΚΡΙΤΟΣ: [αναστολή] Έμαθα ότι κινούμηνται με μια χημική που δεν μου ανήκε. Ότι ο εγκέφαλός μου είχε ένα έλλειμμα που δεν ήξερα πώς να το ονομάσω. Και ότι το πράγμα που χρησιμοποιούσα για να το διορθώσω, το έκανε το έλλειμμα χειρότερο.

INTERVIEWER: [σηκώνει το βλέμμα του από το clipboard για πρώτη φορά] Αυτό είναι αρκετά συγκεκριμένο.

ΥΠΟΜΕΤΕΧΕΙ: Είπατε ότι ήταν ολοκληρωτικό.

[Η φωνή του ΠΑΡΕΛΘΟΝ, από το μη σκηνικό:]

ΤΟ ΠΑΓΚΑΛΙ: Πες τους για την Τρίτη του Οκτωβρίου.

ΥΠΟΚΕΚΛΗΤΗΣ: [χρόνους] Αυτό δεν είναι σχετικό.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ: Ο συνεν[redacted]ψωτής είπε τα πάντα.

[□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□]

Το βιογραφικό παρουσιάζει τι συνέβη. Η συνέντευξη ρωτάει γιατί.

ΜΕΡΟΣ ΔΥΟ: Οι Πραγματικές Ερωτήσεις [6 λεπτά]

ΣΚΗΝΗ 3
Γιατί θέλετε αυτή τη θέση;
[~3 λεπτά]

INTERVIEWER: Γιατί θέλεις αυτή τη ζωή;

ΥΠΟΚΕΚΛΗΤΗΣ: Συγγνώμη;

Συνεν□□τευκτας: Η δουλειά για την οποία υποβάλλεστε αίτηση. Γιατί αυτή; Είχατε μια διαφορετική. Γιατί την αφήσατε;

ΥΠΟΚΡΙΤΟΣ: [μεγάλη παύση] Η άλλη ζωή με διέλυε.

Αυτό λένε. Αλλά έμεινες σε αυτό για — [παύση] επτά χρόνια.

ΥΠΟΚΡΙΤΤΗΣ: Δεν ήξερα ότι υπήρχε κάποια άλλη επιλογή για να υποβάσω αίτηση.

Και τώρα το κάνετε.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ: Κάποιος μου έδειξε την αίτηση.

Συνεν██λωτομίας: Ποιος;

ΥΠΟΚΕΚΛΗΤΗΣ: [κοιτάζει ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ] Δεν είμαι ακόμα σίγουρος.
Το Μέλλον χαμογελάει — ελάχιστα.

Ποια είναι τα μεγαλύτερα δυνατά σας;

Γνωρίζω πώς είναι το να βρίσκεσαι στο απόλυτο βάθος. Ξέρω ότι αυτό δεν είναι το βάθος—υπάρχει και πιο κάτω. Επέστρεψα από πολύ βαθιά. Ξέρω τον δρόμο πίσω.

INTERVIEWER: [σημειώνει] Και η μεγαλύτερη αδυναμία σας;

ΥΠΟΚΕΚΛΗΤΗΣ: Έχω ακόμα τον ίδιο εγκέφαλο που είχα πριν. Οι ίδιες παραλλαγές. Η ίδια αρχιτεκτονική. Τώρα μπορώ να το διαχειριστώ. Αλλά δεν αλλάζει.

— Η ειλικρίνεια ως προσόν —

ΣΚΗΝΗ 4: Ο Έλεγχος Αναφορών [~3 λεπτά]

Συμβασιοδοτικός: Επικοινώνησαμε με ορισμένες αναφορές. Οι προηγούμενοι εργοδότες σας, λοιπόν.
Φωνή του Παρελθόντος:

Το Παρελθόν: Αυτός είμαι, έτσι δεν είναι;

Συνεν□□τευστης: Ναι, γεια σας. Έχουμε τον υποψήφιο εδώ. Μπορείτε να μου μιλήσετε για τον χαρακτήρα του;

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ: Το χαρακτήρισμά τους. ... Παρώνησαν. Ακόμα κι όταν έκανα σχεδόν αδύνατο να εμφανιστούν. Αυτό έχει κάποια αξία.

Έχετε οποιεσδήποτε ανησυχίες;

Το Παρελθόν: Μου μιλούν ακόμα. Μερικές φορές αργά τη νύχτα. Δεν είμαι σίγουρο/η ότι είναι υγιές.

ΥΠΟΚΡΙΤΟΣ: [ΣΤΟ ΠΑΓΙ] Αυτό είναι αρκετό.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ: Είμαι μια αναφορά. Ρώτησαν.

ΥΠΟΚΕΚΛΗΤΗΣ: [ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΧΥΜΕΝΗ] Βελτιώνω τις συνομιλίες τα ξημερώματα. Τώρα έχω εργαλεία.

Συν □□τέκνευστής: [γράφει ακόμα] Εργαλεία. Τι είδους;

ΥΠΟΚΕΚΛΗΤΗΣ: Αυτός που αφορά την πραγματική χημεία. Όχι μόνο τη συμπεριφορά.

[ΜΕΛΛΟΝ στα □□□□□ □□ — πρώτη σκηνή του έργου. Περπατά για να σταθεί πίσω από τον ΥΠΟΚΡΙΤΗ.]

ΠΑΡΟΥΣΙΟΝ: [κοιτάζει το ΜΕΛΛΟΝ, και μετά πίσω] Έχουμε μία τελευταία ερώτηση.

— Όταν το παρελθόν σου γράφει τη συστατική σου μαρτυρία και το μέλλον σου εμφανίζεται για να σου αποπηγιοποιήσει την αξία σου —

ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ: Η Προσφορά [5 λεπ.]

ΣΚΗΝΗ 5 Πού tu σε πέντε χρόνια; [~2 λεπτά]

Πού σε βλέπεις σε πέντε χρόνια;

ΥΠΟΚΕΚΛΗΤΗΣ: [κοιτάζει το ΜΕΛΛΟΝ που στέκεται πίσω του] Το παρόν. Αυτό είναι το σημαντικό. Να είσαι παρών για ό,τι συμβαίνει.

INTERVIEWER: Δεν είναι πολύ φιλόδοξο αυτό.

ΥΠΟΚΕΚΛΗΤΗΣ: Δεν ξέρεις από πού προερχόμη.

ΣΥΝΕΝΤΑΛΩΝ: [τίθεται το χαρτοκιβώτιο] Όχι. Δεν το κάνω. [τώρα με αλητικότητα] Πες μου.

Υπέβασα τρία χρόνια — και περισσότερα — χωρίς να είμαι παρών για τίποτα. Φυσικά στην αίθουσα και εντελώς απουσία από τη ζωή μου. Σε πέντε χρόνια, να είμαι παρών, είναι το πιο φιλόδοξο πράγμα που μπορώ να φανταστώ.

[Η φωνή του παρελθόντος, πιο ήρεμη τώρα:]

ΤΟ ΠΑΓΗ: Αυτό είναι αλήθεια.

Το ΜΕΛΛΟΝ τοποθετεί το χέρι του στον ώμο του ΥΠΟΚΑΙΤΗ. Ο ΥΠΟΚΑΙΤΗΣ ευθυγραμμίζεται.

Η Παρουσία ως το τελικό τέλος

ΣΚΗΝΗ 6: Η ΑΠΟΦΑΣΗ [~3 λεπτά]

ΜΕΛΕΤΤΗΤΗΣ: Εξέτασαμε την αίτησή σας. [Κοιτάζει το ΜΕΛΛΟΝ, μετά το ΠΑΓΚΤΙ, και μετά τον ΥΠΟΚΚΡΙΤΗ] Θέλω να είμαι ειλικρινής μαζί σας. Δεν είστε ο/η δυνατότερος/η υποψήφιος/α επί χαρτί.

Γνωρίζω.

Υπάρχουν κενά. Υπάρχει ιστορία. Υπάρχουν— ερωτήματα σχετικά με την αξιοπιστία.

ΥΠΟΚΡΙΤΟΣ: Και εγώ το ξέρω.

INTERVIEWER: Ωστόσο.

ΥΠΟΚΡΙΤΟΣ: [πας αναπνοή]

(Ο/Η) ΜΗ ΧΑΡΙΣΜΑΤΙΣΤΗΣ: Είστε ο/η μόνος/η υποψήφιος/η που μας είπε την αλήθεια. Όλοι οι άλλοι υποψήφιοι μας είπαν αυτό που θέλαμε να ακούσουμε. Εσείς μας είπατε αυτό που ήταν πραγματικά αληθές. Με την εμπειρία μας— [βάζει εντελώς κάτω το χαρτοκιβωτο]—αυτό είναι το μόνο πράγμα που προβλέπει την επιτυχία σε αυτή τη θέση.

ΥΠΟΚΡΙΤΟΣ: Τι ακριβώς είναι η θέση;

Η ζωή σου. Αυτή που κάνεις αίτηση.
[Παύση]. Ο ΥΠΟΚΑΡΙΤΩΝ κοιτάζει ΤΟ ΜΕΛΕΧΟΝ. ΤΟ ΜΕΛΕΧΟΝ κουνάει το κεφάλι.

ΥΠΟΚΡΙΤΟΣ: Πότε ξεκινώ;

Το ήδη έκανες. Όταν περπάτησες εδώ.

Η συνέντευξη ήταν η δουλειά

Σβήνουν τα φώτα ή ΣΚΗΝΗ.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟΥ ΣΥΝΑΝΤΗΜΑΤΟΣ (DEBRIEF)
• ΥΠΟΜΕΤΕΧΟΣ: Τι ήταν το πιο δύσκολο να πεις στη συνέντευξη; Τι σε εξέπληξε στο να το πεις με δυνατή φωνή;
• ΣΥΝΕΝΤΕΜΑ: Πώς ένιωθες που έκανες τις πραγματικές ερωτήσεις αντί για τις ευγενικές;
• ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ: Πώς ένιωθε να είσαι μια αναφορά — να μιλάς για τον χαρακτήρα κάποιον από αυτή τη θέση;
• ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ: Δεν είπες τίποτα. Τι επικοινώνησες; Τι ήθελες να πεις;
• Στους παρευρισκόμενους: Τι ερώτηση από αυτή τη συνέντευξη ήθελες κάποιος να σου είχε πράγματι κάνει;

ΠΑΙΞΙΜΑ 3

Μουσείο των Επιλογών

Κάθε έκθεση είναι μια απόφαση. Ο οδηγός εξηγεί κάθε μία χωρίς κριτική. Ο επισκέπτης αποφασίζει τι να πάει μαζί του.

Χρόνος εκτέλεσης	Δεκαπέντε λεπτά
Μέρη	4 — Ο Επισκέπτης, Ο Οδηγός, Έκθεση 1 (ζωντανό), Έκθεση 2 (ζωντανό)
Το κεντρικό θέμα	Υπευθυνότητα χωρίς ντροπή / η αρχιτεκτονική της απόφασης
Ελάχιστη διαδικασία | Ελάχιστη ενδυμασία	3 — από κλίμακες σε πλήρη ομάδα

Ρόλος		ΠΟΙΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΟΕΣΤΕ ΤΟ *(Alternatively, depending on context, and if it's meant to be "who should play this game/activity"):* ΠΟΙΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΟΕΣΤΕ ΑΥΤΟ *(However, the literal translation of "WHO SHOULD PLAY THIS" in a general instruction context usually implies the first option or a more natural phrasing like "για ποιον είναι αυτό")* *Selecting the most direct and common instructional phrasing:* ΠΟΙΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΟΕΣΤΕ ΤΟ
Ο Επισκέπτης	Άνετα ρούχα. Ελαφρώς χαμένη έκφραση. Δεν κουβαλά τίποτα.	Κάποιος που μπορεί να κρατήσει την ευπάρπεια και το αστείο δίψασμα ταυτόχρονα

Ο Οδηγός	Κάτι επαγγελματικό— κολιέ, φάκελος, επίσημος τρόπο. Θερμό, αλλά ακριβές.	Κάποιος που εξηγεί τα πράγματα φυσικά και με σαφήνεια χωρίς κριτική
Εκθεματικό 1 — Η Πρώτη Χρήση	Παγωμένος στη θέση του μέχρι να του μιλήσουν. Μετά, πλήρως ζωντανός.	Κάποιος που μπορεί να συλλάβει την συγκεκριμένη ενέργεια της πρώιμης χρήσης— την περιέργεια, την ανακούφιση
ΕΚΘΕΜΑΤΙΚΟ 2 — Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΤΗΡΙΣΗΣ	Παγωμένος. Κουρασμένος όταν ζωντανός.	Κάποιος που μπορεί να μεταφέρει εξάντληση και την εμφάνιση της φυσιοκρατίας ταυτόχρονα

ΔΙΡΕΚΤΟΡ: Οι ΕΚΣΠΟΘΙΣΜΟΙ παγώνουν εντελώς ανάμεσα στις σκηνές — είναι αντικείμενα, εκθέματα, μέχρι που ο ΕΠΙΣΚΕΥΑΣτής πλησιάζει. Όταν ο ΕΠΙΣΚΕΥΑΣτής απομακρύνεται, παγώνουν ξανά. Ο ΟΔΗΓΟΣ διατηρεί την περιήγηση με επαγγελματική αποστασιοποίηση που συνεχώς διαρραγείται σε γνήσια φροντίδα.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ: Η Εισαγωγή [3 λεπτά]

ΣΚΗΝΗ 1 Καλώς ήρθατε στο Μουσείο [~1.5 λεπτά]

[Χώρος. Τα εκθέματα (δύο άτομα) σταματούν/είναι παγωμένα σε διαφορετικά σημεία του δωματίου. Ο ΟΔΗΓΟΣ περιμένει στην είσοδο. Ο ΕΠΙΣΚΕΥΑΣ καταβαίνει, κοιτάζοντας γύρω του με αβεβαιότητα.]

ΟΔΗΓΙΑ: Καλώς ήρθες. Περιμένουν την παρουσία σου.

ΕΚΠΑΤΗΡΙΣΤΗΣ: Δεν έκανα κράτηση.

ΟΔΗΓΙΑ: Κανείς δεν το κάνει. Παρακαλώ, ακολουθήστε με.

Είστε αυτά... άνθρωποι; (Κοιτάζοντας τις παγωμένες εκθέσεις)

ΟΔΗΓΟΣ: Κάθε έκθεση αντιπροσωπεύει μια επιλογή. Η έκθεση παίρνει ανθρώπινη μορφή γιατί οι επιλογές δεν συμβαίνουν στο αφηρημένο— συμβαίνουν σε σώματα, σε στιγμές, με όλα τα πράγματα που συμβαίνουν εκείνη τη στιγμή.

Επισκέπτης: Δεν θυμάμαι ότι συμφώνησα σε αυτό.

ΟΔΗΓΟΣ: Κανείς δεν το κάνει. Το μουσείο είναι δικό σου παρα bắt cứ περίπτωση. — Οι επιλογές σου είναι πάντοτε ήδη εκτεθειμένες — αν τις εξερευνήσεις ή όχι —

ΣΚΗΝΗ 2: Οι Κανόνες του Μουσείου [~1.5 min]

ΟΔΗΓΟΣ: Τρία κανόνεα. Ο κανόνας πρώτος: μπορείτε να αγγίξετε τα εκθέματα. Ο κανόνας δεύτερος: τα εκθέματα θα μιλήσουν όταν πλησιάσετε, αλλά δεν μπορούν να αλλάξουν αυτό που ήδη έκαναν. Ο κανόνας τρίτος: μπορείτε να πάρετε ένα πράγμα από κάθε έκθεση όταν φύγετε.

Επίσκεψης: Θέλεις κάτι; Από ένα μουσείο;

ΟΔΗΓΟΣ: Αυτό που μαθαίνεις από μια επιλογή σου ανήκει σε εσένα. Αυτή είναι η πολιτική.

ΕΠΙΚΟΡΙΤΗΣ: [κοιτάζοντας ΤΕΜΑΧΙΟ 1] Τι είναι αυτό;

ΟΔΗΓΟΣ: Αυτή είναι η πρώτη φορά.

ΕΠΕΣΚΗΡΙΟΣ: [με σταματημένη κίνηση] Δεν ξέρω αν θέλω να το δω.

Γι' αυτό είναι στο μουσείο. Τα πράγματα που δεν θέλουμε να δούμε είναι αυτά που αξίζουν περισσότερο να εκτεθούν.

Τα πράγματα που δεν θέλουμε να εξετάσουμε έχουν το περισσότερο να μάθουν —

ΜΕΡΟΣ ΔΥΟ: Τα Εκθέματα [8 λεπτά]

ΣΚΗΝΗ 3 Έκθεση 1 — Η Πρώτη Φορά [~4 λεπτά]

Ο ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ πλησιάζει ΤΗΝ ΕΚΣΠΟΘΗΚΗ 1. Μόλις φτάσουν σε απόσταση βραχίονα, η ΕΚΣΠΟΘΗΚΗ 1 ζωντανεύει — ενδιάμεσα στην δράση, στη μέση κάποιου πράγματος που φάνηκε συναρπαστικό.

ΑΠΟΔΕΙΞΗ 1: [Με έκπληξη, αυθεντικά] Ωχ. Ήρθες.

Δεν νόμιζα ότι θα με θυμόσουν.

ΕΚΘΕΣΗ 1: Είμαι κυριολεκτικά φτιαγμένος από το ότι με θυμάσαι. Φυσικά που θυμάμαι.

Γιατί ένιωσες τόσο—

ΕΚΘΕΣΗ 1: Σωστά; [τελειώνουν την πρόταση] Γιατί για το συγκεκριμένο νευρικό σας σύστημα, αυτή η συγκεκριμένη ένωση δημιούργησε την πρώτη εμπειρία επαρκούς νευροχημείας που είχατε ποτέ. Δεν τα πήγαινα. Αποκτείνατε το φυσιολογικό.

[Ο Οδηγός μιλά ήρεμα από μακριά:]

ΟΔΗΓΙΑΣΜΑ: Η σημείωση του λεξικού για αυτή την έκθεση: το μεταλλάξιο COMT του επισκέπτη σήμανε ότι η ντοπαμίνη του απομακρύνθηκε γρηγορότερα από όσο μπορούσε να καταγραφεί. Για πρώτη φορά, το σήμα διακράτησε αρκετά για να νιώσει σαν να νιώθει.

Επισκέπτης: Δεν το ήξερα τότε.

ΕΚΘΕΣΙΣ 1: Κάποιος δεν σου είπε. Αν σου είπε κάποιος — αν είπε κάποιος «ο εγκέφαλός σου έχει μια συγκεκριμένη έλλειψη και αυτό είναι γιατί λειτουργεί τόσο καλά για σένα και αυτό είναι πόσο θα κοστίσει» — τι θα είχες κάνει;

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ: [μεγάλη παύση] Δεν το ξέρω.

ΕΚΘΕΜΑΤΟ 1: Αυτή είναι η ειλικρινής απάντηση.

Ο ΕΠΙΣΚΕΠΙΑΣ: Τι παίρνω από εσένα;

ΕΚΘΕΣΙΣ 1: Η γνώση ότι η ανάγκη ήταν πραγματική. Η λύση ήταν λάθος. Η ανάγκη ήταν πραγματική.
[Το ΕΚΘΕΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ 1 παγώνει. Ο ΕΠΙΣΚΕΥΑΣΤΗΣ στέκεται μαζί του.]
— Η ανάγκη ήταν πραγματική —

ΣΚΗΝΗ 4 Εικόνιμα 2 — Η Περίοδος Συντήρησης [~4 λεπτά]

[Ο ΕΠΙΣΚΕΥΑΣ περνά στην ΕΚΘΕΣΗ 2. Η ΕΚΘΕΣΗ 2 ξεπάγώνει — άμεσα εξαντλημένη, παίζοντας τη φυσιοκρατία.]

ΕΚΘΕΣΗ 2: [αυτόματο] Είμαι καλά. Όλα είναι καλά.

Γνωρίζω αυτή τη φωνή.

Παρ[]όδειγμα 2: [μειώνει ελαφρώς την απόδοση] Ναι. Αυτή είναι η φωνή σου.

Επισκέπτης: Τι κάνεις;

ΕΚΘΕΣΗ 2: Διαχείριση. Διαχειρίζομαι τα πάντα. Έχω ένα σύστημα... Είχα ένα σύστημα.

ΟΔΗΓΟΣ: [από τη μέση απόσταση] Σημείωση του οδηγού: κατά τη περίοδο διατήρησης, ο επισκέπτης αφιέρωσε περίπου σαράντα τοις εκατό των γνωστικών πόρων του στην οργάνωση/logistics της συνήθειας. Αυτές οι σαράντα τοις εκατό είναι αυτό που δεν ήταν διαθέσιμο για το υπόλοιπο της ζωής του.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ: ḉ kırk ποσοστό.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ 2: [αργά] Ήμουν τόσο κουρασμένη. Πάντα. Και συνέχιζα να λέω σε όλους ότι ήμουν καλά.

Επισκέπτης: Με φοβίστηκες;

ΕΚΘΕΣΗ 2: Ήμουν τρομοκρατημένος. Αλλά να είμαι τρομοκρατημένος σήμαινε ότι έπρεπε να παραδεχτώ ότι κάτι ήταν λάθος. Και αν κάτι ήταν λάθος, έπρεπε να— Δεν ήξερα τι vene μετά από αυτό.

Είμαι σίγουρος τι ακολουθεί αυτό.

ΕΚΘΕΣΙΣ 2: [Κοιτάζει ψηλά, η πρώτη πραγματική ματιά] Εσύ;

Επισκέπτης: Αυτό. [κάνει χειρονομία προς το μουσείο] Μεταξύ άλλων. Αυτό ακολουθεί αυτό.
[Συγκίνηση. Η ΕΚΘΕΣΗ 2 σχεδόν χαμογελά.]

ΕΚΘΕΣΙΣ 2: Τι παίρνεις από μένα;

Επισκέπτης: Τη σαράντα τοις εκατό. Θέλω τη σαράντα τοις εκατό πίσω.

ΕΚΘΕΣΙΣ 2: [παγώνε — αλλά πριν παγώσεις, ήσυχα] Το έχεις ήδη.
— Οι πόροι ήταν πάντα εκεί — κατατεταγμένοι αλλού —

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ: ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΔΩΡΩΝ [4 ΛΕΠΤΑ]

ΣΚΗΝΗ 5 Η Συνέντευξη για την Αυτοαποχώρηση [~2 λεπτά]

[Ο ΕΠΙΣΚΕΥΑΣ στέκεται με ΤΟΝ ΟΔΗΓΟ στην έξοδο. Και οι δύο ΕΚΘΕΣΙΕΣ είναι παγωμένες πίσω τους.]

ΟΔΗΓΟΣ: Πώς ήταν η βόλτα;

Περίμενα να είναι χειρότερα.

ΟΔΗΓΙΑΣΜΑ: Το περισσότερο που κάνουν οι επισκέπτες.

ΕΠΙΣΚΕΥΑΣ: Νόμιζα ότι θα ήταν — κατηgoutικό.

ΟΔΗΓΙΑΣΜΑ: Το μουσείο δεν κατηγορεί. Εκθέτει. Η κατηγορία απαιτεί ένα κρίμα για το τι θα έπρεπε να έχεις κάνει διαφορετικά. Το μουσείο δείχνει μόνο τι συνέβη και γιατί. Το «γιατί» κάνει το «τι» πιο κατανοητό.

Υπάρχει ακόμα; Υπάρχουν κι άλλα εκθέματα;

ΟΔΗΓΙΕΣ: Το μουσείο συνεχώς ανακαινίζεται. Αυτή είναι η φύση μιας ζωής που βρίσκεται σε εξέλιξη.

Μια ζωή σε εξέλιξη είναι ένα μουσείο σε κατασκευή.

ΣΚΗΝΗ 6: Τι φέρνεις μαζί σου [~2 λεπτά]

ΟΔΗΓΟΣ: Πριν φύγεις — τι παίρνεις;

Επισκέπτης: Από την πρώτη έκθεση: η ανάγκη ήταν πραγματική.

ΟΔΗΓΙΑΣΜΑ: Ναι.

ΕΠΙΣΚΕΥΑΣ: Από τη δεύτερη: οι σαράντα τοις εκατό. Η συνειδητοποίηση ότι δεν αποτύχοντα στη ζωή. Έκανα τη ζωή να τρέχει με εξήντα τοις εκατό χωρητικότητα επειδή το υπόλοιπο ήταν αλλού.

ΟΔΗΓΟΣ: Καλά.

Είναι αυτά τα πράγματα που πρέπει να πάρουμε;

ΟΔΗΓΙΕΣ: Δεν υπάρχουν λάθος πράγματα που μπορείτε να πάρετε. Το μουσείο υπάρχει για αυτό που χρειάζεστε από αυτό.

ΕΠΕΣΚΙΠΟΣ: [στα εξώστημα, γυρίζοντας] Πρέπει να επιστρέψω;

Θα επιστρέψεις. Το αν πρέπει είναι μια άλλη ερώτηση.

Και τι κάνετε όταν δεν κάνετε περιηγήσεις;

Ο Οδηγός: [παύση, ειλικρινής] Περιμένω. Πάνempresι ένας επισκέπτης είναι αναμενόμενος.

Επαγαγόμαστε στις επιλογές μας, αν σκοπεύουμε ή όχι.

[ΣΚΗΝΗ.]

Ερωτήσεις Αναθεώρησης
• Ο Επισκέπτης: Ποια έκθεση θα προσθέτατε στο μουσείο σας που δεν ήταν στο έργο αυτό;
• Ο Οδηγός: Πώς είναι να εξηγείς επιλογές χωρίς να τις κρίνεις;
• Οι Εκθέσεις: Πώς ένιωκε να είσαι παγωμένος — να κοιτάζεσαι, να εξετάζεσαι, να πλησιάζουν;
• Στο δωμάτιο: Τι θα πάρατε από το δικό σας μουσείο των επιλογών;

ΠΑΙΞΙΜΑ 4

Το Κόμμα

Όλοι στην τα πάρτι παίζουν ποιοι ήταν. Ένας άνθρωπος μπαίνει ως το ποιος είναι τώρα. Παρακάμνε τι συμβαίνει.

Χρόνος εκτέλεσης	15 λεπτά
Μέρη	5+ — Ο Νέο Άφιξας, Ο Καταhôtες, Ο Παλιός Φίλος, Το Πνεύμα, συν ομάδα (ensemble)
Κεντρικό θέμα	Η ταυτότητα / το ποιος ήμασταν έναντι του ποιος είμαστε / το κόστος της ενσωμάτωσης
Ελάχιστο ρόλο	3 — κλιμακώνεται στο πλήρες σύνολο

Ρόλος	ΕΓΓΗΜΑ / ΣΚΕΝΟΓΡΑΦΙΚΟ	ΠΟΙΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΟΨΕΙ ΤΟ ΠΟΙΛΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟ ΠΑΙΞΟΥΝ
Ο Νέο Άρχων	Καθαρός, λίγο υπερβαλλόμενος, λίγο άβολης	Ένα άτομο που βρίσκεται σε σταθερή αποκατάσταση — η αντίθεση μεταξύ του ατόμου και του δωματίου πρέπει να είναι ορατή.
Ο ΚΑΤΩΛΟΧΟΣ	Πολύ δυνατός, διαπεραστικός, κρατώντας ένα ποτό (μπορεί να είναι χυμό) που δεν το αφήνουν ποτέ.	Ένας φυσγενής εκπιδωτής — αυτό είναι ο ρόλος του «ζώου της διασκέδασης» που εκτελείται με πλήρη αφοσίωση.
Παλιός φίλος	Ζεστός, αλλά αποσπασμένος από την τρέχουσα πραγματικότητα του νέου □□ νώμηλου.	Κάποιος που μπορεί να παίξει αυθεντική □ φηεροψηγμένη αγάπη συν αυθεντική σύγχυση ταυτόχρονα
Ο ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΟ	Ενδυματικά ακριβώς σαν ΤΟ ΝΕΟΛΛΟΓΟ, αλλά σε φθαρμένα, κουρασμένα ρούχα. TakyReLU κάθε που βλέπει ΤΟ ΝΕΟΛΛΟΓΟ. Μόνο ΤΟ ΝΕΟΛΛΟΓΟ μπορεί να τους δει.	Ο πιο λεπτός ρόλος - παρών σε κάθε σκηνή, επικοινωνεί χωρίς να διαταράζει.
Ενsemble	Οι άλλοι □□ στουργοί της πάρτι — να παίζουν την	Όλοι οι άλλοι στην αίθουσα— κάθε άτομο παίζει μια ιδιότητα

	εκδοχή αυτούς που ήταν κάποτε.	του παρελθόντος του που έχει δυναμώσει στο 11.

ΔΗΜΟΥΤΗΡ: ΤΟ ΠΑΡΑΜΝΥΜΙΟ είναι το παρελθοντικό εγώ του ΝΕΟΦΥΛΟΥ — το πώς φαινόταν στην κορύφωση της χρήσης. ΤΟ ΠΑΡΑΜΝΥΜΙΟ δεν μιλάει. ΤΟ ΠΑΡΑΜΝΥΜΙΟ αντανακλά τη γλώσσα του σώματος του ΝΕΟΦΥΛΟΥ, αλλά ελαφρώς καθυστερημένη και ελαφρώς υπερβολική. Όταν Ο ΝΕΟΦΥΛΟΣ αισθάνεται ότι τον τραβάνε πίσω, ΤΟ ΠΑΡΑΜΝΥΜΙΟ πλησιάζει. Όταν Ο ΝΕΟΦΥΛΟΣ διατηρεί τη θέση του, ΤΟ ΠΑΡΑΜΝΥΜΙΟ ξεθωριάζει.

ΜΑΡΤΙΟΝ: Η Άφιξη

ΣΚΗΝΗ 1. Περιπάτημα [~2 λεπτά]

[Μια ταβέρνα σε πλήρη ρυθμό. ΤΟ ΕΚΔΟΣΜΑ μιλάει, γελάει, παρεάζει. ΤΟ ΠΑΡΧΕΥΣ στο κέντρο της σκηνής, κυριαρχώντας. ΤΟ ΝΕΟ ΑΦΙΞΑ καταλήγει. ΤΟ ΠΑΡΑΝΤΙ είναι αμέσως δίπλα τους. Κανείς άλλος δεν βλέπει ΤΟ ΠΑΡΑΝΤΙ.]

ΞΕΝΟΔΟΧΟΣ: [βλέποντας τον ΝΕΟΛΟΧΟΥ, γνήσια χαρά] ΈΛΛΑΚΕΣ! Δεν νόμιζα ότι θα ήρθες!

Νέο μέλος: Σχεδόν δεν το έκανα.

ΧΩΣΤ: [τραβώντας τον/την ΝΕΟΛΛΗΝΟ/ΝΕΟΛΛΗΝΗ] Όλοι! Κοιτάξτε—Είναι ΕΡΕΥ!
[Το ENSEMBLE αντιδρά – ζεσταμένα, δυνατά, στον τόνο της ταραχής.]

ΝΕΟΦΥΛΟΣ: [σταυρώντας τα μάτια του, εντοπίζοντας ΤΟ ΠΑΡΑΦΥΛΟ ΠΛΑΚΚΑ] «Μην αρχίζεις.»
Ο ΠΑΡΑΜΑΘΗ αρμαυρίζει το φρύδι. Δεν λέει τίποτα.

Φαίνεσαι διαφορετικά. Σε κάτι καλό. Τι έκανες;

ΝΕΟΛΟΓΟΣ: Άμανα να σταμάτησα κάποιες πράγματα.

HOST: [Δεν καταλαβαίνω πλήρως] Λοιπόν, είσαι ΤΥΠΙΚΑ καλά. Μπες, μπες — θέλεις κάτι;
[Ο Σπιτιωτής κάνει μια χειρονομία προς το τραπέζι με τα ποτά. Το Φάντασμα κλίνει ελαφρώς προς αυτό.]

NEWCOMER: [στον ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΟ, χαμηλόφωνο] Σιώπα. [στον ΠΑΡΗΓΟΣΤΟ] Το νερό είναι υπέροχο. Ευχαριστώ.

— Η πρώτη δοκιμασία: η προσφορά ποτού —

ΣΚΗΝΗ 2: Η Παλιά Εκδοση [Περίπου 2 λεπτά]

Ο Παλιός φίλος συναντά τον νέο άνθρωπο. Υπάρχει γνήσια ζεστασιά. Ωστόσο, συνεχίζουν να απευθύνονται σε μια εκδοχή που πια δεν υπάρχει.

Παλιός Φίλος: Τι ωραία που σε βλέπω! Θυμάσαι εκείνο το βράδυ — [αρχίζει να αφηγείται μια ιστορία από τις παλιές μας μέρες]

[Ο ΝΕΟΦΥΛΟΣ ακούει. Ο ΠΑΡΑΦΥΛΟΣ μιμείται τη σωματική στάση του ΝΕΟΦΥΛΟΥ κατά τη διάρκεια εκείνης της ιστορίας — τον ενθουσιασμό, τη μεγαλόπρητοτητα.]

ΝΕΟΕΛΛΕΚΗΣ: [Δεν γελάει όπως περίμενε] Θυμάμαι.

Παλιός Φίλος: [με μια σύντομη παύση, αγωνιζόμενος να το πει] Έτσι; Και μετά εσύ — (συνεχίζει την ιστορία)

«Ήμουν πολύ άρρωστος εκείνο το)}}{βράδυ. Δεν το συνειδητοποιούσα τότε.»

Παλιός φίλος: [αποσκελασμένος] Χαμένος; Ήσουν αστείος.

NEWCOMER: Ναι.

[Μια παύση/απόσταση ανάμεσά τους. ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ξαφνίζει ελαφρώς προς τα πίσω.]

— Οι ιστορίες που kể̃νουν οι άλλοι για εσένα δεν είναι πάντα οι ιστορίες σου —

ΜΕΡΟΣ ΔΥΟ: Η Πίεση [6 λεπτά]

ΣΚΗΝΗ 3 Όλοι μιαρκάρετε [~3 λεπτά]

Ο Νεοφõίση περπατά μέσα στην όρεξη. Κάθε μέλος της Ομάδας πλησιάζει—κάθε παίζοντας το παρελθοντικό του εαυτού. Ένας παίζει την επι□□ات. Ένας παίζει το ψυχρό αποσταgnięμα. Ένας παίζει τον άνθρωπο που γνώριζε πάντα πώς να κάνει τα πάντα διασκεδαστικά. Ο Νεοφõίση τα αναγνωρίζει όλα.

ΟΜΑΔΑ 1: [Μεγάλος, απολαμβάνει] Πρέπει να το δοκιμάσεις—είναι απίστευτο.

Νέο μέλος: Είμαι εντάξει.

ΕΝΣΕΜΒΛΕ 2: [cool] Άσε μου, κάποιος δεν θα—

Νέος: Γνωρίζω. Είμαι καλά.

[Το Φάντασμα πλησιάζει ελαφρώς κάθε φορά. Ο Νέο Άφιξας το παρατηρεί.]

ΝΕΟΛΟΓΟΣ: [προς ΤΟ ΣΠΙΡΙΤΙ, ψιθυριστά] Δεν κάνουν τίποτα λάθος. Αυτή είναι απλώς μια ταβέρνα.

[ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ φαίνεται σκεπτικιστή.]

ΝΕΟΦΥΛΑΣ: [ΣΤΟ ΠΑΡΑΦΥΛΑΚΗ] Δεν δικαιούται να έχεις δίκιο μόνο επειδή είναι δύσκολο.

ΕΝΣΕΜΒΛΕ 3: [ΣΕ ΝΕΟΜΕΛΗ, ΓΝΗΣΙΑ] Μιλάς στον εαυτό σου;

ΝΕΟΕΛΛΑΔΙΟΣ: [□□□□□] Μόλις ήμουν— ναι. Μικρό λίγο.

ENSEMBLE 3: [χαχαχή] Σ'ασχολάβαμε, ξέρεις. Τά πράγματα είναι διαφορετικά όταν δεν είσαι γύρω.

ΝΕΟΕΛΛΑΔΙΟΣ: [άγγιξε] Διαφορετικά πώς;

«ΕΝΣΕΜΒΛΕ 3»: Λιγότερο. Δεν το ξέρω. Λιγότερο ενδιαφέρον. Πάντα έκανες τα πράγματα να φαίνονται μεγαλύτερα.

Ο ΝΕΟΦΕΛΕΣ κοιτάζει ΤΟ ΠΑΡΑΚΚΕΛΑΣΜΑ. ΤΟ ΠΑΡΑΚΚΕΛΑΣΜΑ κοιτάζει πίσω. Μια περίπλοκη ματιά.

Το που μας άρεσε στον εαυτό μας ήταν αληθινό— ακόμα και μέσα στο χάος—

ΣΚΗΝΗ 4 Η Ειλικρινής Συνομιλία [~3 λεπτά]

[Ο ΝΕΟΦΥΛΟΥΣ και ο ΠΑΛΙΟΣ ΦΙΛΟΣ, ξεχωρισμένοι λίγο από την παρέα.]

Παλιός φίλος: Μπορώ να σε ρωτήσω κάτι;

ΝΕΟΑΡΧΗ: Συνέχισε.

Παλιός φίλος: Είσαι καλά; Γενικά.

ΝΕΟΜΕΛΕΣ: Ναι. Στην πραγματικότητα.

Φαίνεσαι... Δεν το ξέρω. Σιωπηλός.

ΝΕΟΦΥΛΟ: Είμαι ήσυχος. Δεν ήμουν ήσυχος πριν.

ΠΑΛΙΟΣ ΦΙΛΕ: Το ξέρω. Ήσουν— [επιλέγοντας λέξεις] γεμάτος.

NEWCOMER: Ήμουν γεμάτος από κάτι που δεν ήταν πραγματικό.

Φίλε μου: [μακ □□□ τία] Μου λείπει αυτός που ήσουν.

NEWCOMER: [με προσοχή] Μιαίνομαι και εγώ μερικά από αυτό. Δεν μιαίνομαι τι κόστισε.

Παλιός φίλος: Μου λείπω; Μου λείπει αυτό;

ΝΕΟ ΑΦΙΞΤΡΟ: [ειλικρινής] Μου λείπει αυτό που ένιωσα. Δεν νομίζω ότι μου λείπει αυτό που συνέβαινε στην πραγματικότητα.

[Ο Παλιός Φίλος επεξεργάζεται αυτό. Το Φάντασμα κάθεται – για πρώτη φορά, κάθεται.]

Η διαφορά μεταξύ του να λείπει μια αίσθηση και του να λείπει μια πραγματικότητα

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ: Η Άληξη [5 λεπτά]

ΣΚΗΝΗ 5 Η ΕΛΞΗ [~2 λεπτά]

Η μέρασα είναι στο απόγειό της. Ο ΝΕΟΦΥΛΟΚΛΗΤΗΣ μόνος για μια στιγμή. ΤΟ ΠΑΡΑΨΥΧΟΝ στέκεται δίπλα τους και για πρώτη φορά μιλάει — μόνο μία φορά.

Ο ΠΑΡΑΦΥΛΟΝ: [πολύ ήσυχα] Μπορούσες απλώς —

ΝΕΟ ΑΡΡΙΒΟΝ: [στρέφεται να αντιμετωπί το Φάντασμα απευθείας για πρώτη φορά] Όχι.

Ο ΦΤΩΡΙΣ: [πιο απαλά] Θα αισθάνεται—

Νέο μέλος: Ξέρω ακριβώς πώς θα νιώθει. Ξέρω πολύ καλά τις πρώτες είκοσι λεπτά.

Ο ΠΑΡΑΜΑΘΗ: [ακόμα πιο απαλά] Βέβαιος/Βέβαιη;

ΝΕΟΕΛΛΕΚΗΣ: [παύση — η πραγματική παύση] Ναι. Βέβαιος.

[ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ νικίζει. Υποχωρεί. Ξανακάθεται.]

Η στιγμή της επιλογής δεν είναι ποτέ δραματική — είναι ήσυχη και συγκεκριμένη —

ΣΚΗΝΗ 6 Η ΕΞΟΔΟΣ [~3 λεπτά]

ΝΕΟΛΟΓΟΣ: [βρίσκει ΠΑΡΗΓΩΓΟ] Ευχαριστώ που με φιλοξενείς.

Φεύγεις ήδη;

ΝΕΟΛΟΓΟΣ: νωρίς το πρωί.

ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΜΕΝΟΣ: [Πραγματικά, σταματώντας λίγο την «παρόδια»] Είσαι καλά;

ΝΕΟΛΛΗΚΟΣ: [αληθινά] Ναι. Περισσότερο απ' αυτό που περίμενα.

Χαίρομαι που ήρθες.

NEWCOMER: Νέο μέλος

Εγώ κι.

Ο ΝΕΟΦΥΛΛΟΣ αρχίζει να φεύγει. ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ τον ακολουθεί από απόσταση. Στη πόρτα, ο ΝΕΟΦΥΛΛΟΣ γυρίζει και κοιτάζει ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ.

ΝΕΟΜΕΛΕΣ: [προς ΤΟ ΣΠΗΤΙ] Μπορείς να μείνεις αν θέλεις.

[Το Φάντασμα κοιτάζει την παρέα. Κοιτάζει τον Νέο Άφιξας. Σκουπίζει αργά με το κεφάλι του.]

[Ο ΠΑΡΑΣΠΥΧΗ αποχωρεί με ΤΟ ΝΕΟΦΕΡΟΣ. Η ΠΑΡΤΥ συνεχίζει πίσω τους.]

— Ο φάντης έρχεται μαζί μας — αλλά η κατεύθυνση είναι η δική μας να επιλέξουμε —

[SCENE.]

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗΣ (DEBRIEF QUESTIONS)

• Ο Νέο: Ποια ήταν η πιο δύσκολη στιγμή να παραμείνεις στον χαρακτήρα; Πότε ένιωσες ότι ήταν πιο αληθινό;
• Το Φάντασμα: Έπαιξες το παλιό εγώ κάποιου. Τι παρατήρησες για αυτόν/αυτή από αυτή τη θέση;
• Ο Παλιός Φίλος: Πώς είναι να νοιάζεσαι κάποιον και να μην τον βλέπεις πλέον πλήρως;
• Στον χώρο/στην αίθουσα: Έκλεισες σε αυτή την εκδήλωση/πάρτι; Τι έκανες;

Παίξε 5

Η Παράδοση

Δύο ξένοι. Το ίδιο αντικείμενο. Τόσο διαφορετικές σημασίες. Μια συνομιλία που αλλάζει και τους δύο.

Χρόνος εκτέλεσης	Δεκαπέντε λεπτά
Μέρη	3 — Ξένος Α, Ξένος Β, ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ (εάν είναι φωνηγελές)
Κεντρικό θέμα	Περισπettiva / Οι σημασίες που αποδίδουμε / Σύνδεση πέρα από τη διαφορά
Ελάχιστο πεiρό	3 — Κλιμάκωση στο πλήρες σύνολο

ρόλος	ΚΟΣΤΥΜΙ / ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ	ΠΟΙΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΠΙΞΟΥΝ
Ξένος Α	Κάτι από μια προηγούμενη ζωή — ένα μπουφάν, ένα ρολόι, ένα βιβλίο	Κάποιος που μπορεί να κουβαλάει θλίψη και αξιοπρέπεια ταυτόχρονα
ΞΕΝΟΓΕΝΗΤΙΚΟ Β	Κάτι από μια τρέχουσα ζωή—ένα ημερολόγιο, ένα κινητό τηλέφωνο με μουσική, ένα φυτό	Κάποιος με ενέργεια και ανοιχτότητα
ΤΟ ΑΝΕΚΤΥΛΙΣΜΑ (προαιρετικό)	Το πράγμα που φέρουν οι ξένοι – φυσικό βοηθητικό αντικείμενο.	Αν υπάρχει φωνή: κάποιος με μια ήρεμη, παρατηρητική παρουσία. Αν δεν υπάρχει φωνή: οι δύο ηθοποιοί συνεργάζονται φυσικά μαζί του καθ' όλη τη διάρκεια.

ΔΙΡΑΚΤΗΣ: Το αντικείμενο μπορεί να είναι οτιδήποτε με το οποίο οι δύο ηθοποιοί μπορούν να αλληλεπιδράσουν φυσικά— ένα πέτρινο, ένα νομίσμα, μια φωτογραφία, ένα κλειδί. Αν παίζετε τρεις χαρακτήρες, ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ μπορεί περιστασιακά να αφηγείται αυτό που έχει δει να περνάει από τα χέρια των ανθρώπων. Αν παίζετε δύο χαρακτήρες, το αντικείμενο χειριστείται, κρατιέται, τίθεται και παίρnenται— ζει μέσω της σχέσης των ηθοποιοίκων του μαζί του.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ: Η Πρώτη Συνάντηση [4 λεπτά]

ΣΚΗΝΗ 1 Η ΙΔΙΑ ΓΩΝΙΑ [~2 λεπτά]

Δύο άτομα φτάνουν στο ίδιο μέρος από διαφορετικές κατευθύνσεις. Και οι δύο κρατούν κάτι, και αρχικά δεν αντιλαμβάνονται ότι είναι το ίδιο πράγμα.

Συγγνώμη—περιμένεις κάποιον;

ΞΕΝΟΣ Β: Όχι. Εσύ;

Ξένος Α: Δεν ξέρω. Έρχομαι εδώ όταν δεν είμαι σίγουρος τι άλλο να κάνω.

ΞΕΝΟΣ Β: [παύση] Εγώ κι εγώ.
Κάθε βλέπουν το τι κρατούν, και μετά ο ένας τον άλλον.

ΞΕΝΟΣ Β: Αυτό είναι—

Ξένος Α: Πού το βρήκες;

Ξένος Β: Κάποιος μου το έδωσε. Πριν χρόνια. Δεν ξέρω αν γνώριζαν τι έδιναν.

Ξένος Α: Κάποιος μου το έδωσε κι αυτός.
— Το ίδιο πράγμα σημαίνει διαφορετικά πράγματα ανάλογα με αυτόν που το κρατά —

ΣΚΗΝΗ 2: Οι Ιστορίες που Φέρει [~2 λεπτά]

ξένος Β: Τι σημαίνει αυτός ο δικός σου για σένα;

Ξένος Α: [παύση] Σημαίνει ότι ήμουν κάπου που δεν έπρεπε να βρίσκομαι, κάνοντας κάτι που δεν έπρεπε να κάνω, και αυτό το πράγμα ήταν στα χέρια μου όταν το συνειδητοποίησα.

ΞΕΝΟΣ Β: Αυτό είναι συγκεκριμένο.

Ξένος Α: Το δικό σου;

STRANGER Β: Το δικό μου σημαίνει... την πρώτη φορά που ξύπνησα και το πρώτο πράγμα που ένιωσα δεν ήταν φόβος. Το είχα αυτό στα χέρια μου. Δεν ξέρω γιατί. Αλλά αυτό είναι αυτό που σημαίνει τώρα.

ΞΕΝΟΣ Α: [ήσυχο] Το ίδιο αντικείμενο.

ΞΕΝΟΚΙΤΗΣ Β: [σιωπηλά] Τώρα εντελώς διαφορετικό.
[Προαιρετικά: ΤΟ ΑΝΟΒJΕCΤ, αν μιλάει, λέει:]

ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ: Έχω βρισκοπεί σε πολλά χέρια. Έχω σημασει πολλά πράγματα. Δεν έχω σημασία. Τα χέρια μου δίνουν σημασία.
—Τα αντικείμενα είναι ουδέτερα — μόνο οι ιστορίες μας κάνουν να έχουν σημασία —

ΜΕΡΟΣ ΔΥΟ: Η Ανταλλαγή [7′]

SCENE 3 Προοπτικές Εμπορίου [~4 λεπτά]

Ξένος Β: Μπορώ να ρωτήσω— τι έκανες; Όταν ήσουν κάπου που δεν έπρεπε να είσαι;

Ξένος Α: [μεγάλη παύση] Τρέξιμο από κάτι για το οποίο είχα όνομα, αλλά όχι λύση.

ΞΕΝΟΣ Β: Και ο κύρισμα—;

Ξένος Α: Το έκανε χειρότερα. Évidemment. Τόπος που το τρέξιμο πάντα κάνει το πράγμα που σε κυνηγά ταχύτερο.

ΞΕΝΟΣ □□: Ποια ήταν η λύση; Τέλος.

Ξένος Α: Το να καταλάβω από τι έτρεχα στην πραγματικότητα. Όχι τα συμπτώματα —αλλά την πηγή.

STRANGER Β: Για μένα ήταν το αντίθετο. Συνεχίζω να προσπαθώ να φτάσω στην πηγή, παρακάμπτοντας όλα τα συμπτώματα. Σκέφθηκα ότι αν διορθώσω το μεγάλο πράγμα, τα μικρά πράγματα θα ακολουθήσουν.

Ξένος Α: Το έκαναν;

STRANGER Β: Όχι. Τα μικρά πράγματα ήταν το σημαντικό. Ο ύπνος, το φαγητό, η μία βόλτα την ημέρα. Αυτά ήταν το πράγμα. Όχι η κατανόηση. Η πρακτική.

Ξένος Α: [αναγνωρίζοντας κάτι] Έπρεπε να ξεκινήσω από κάτω.

Έπρεπε να αφήσω το πάνω μέρος.

— Φιλάρχο, φτάνουμε στην ίδια τοποθεσία από εντελώς διαφορετικές κατευθύνσεις —

ΣΚΗΝΗ 4 Η ΔΥΣΚΟΛΗ ΕΡΩΤΗΜΑ [~3 λεπτά]

Ξένος Β: Νομίζεις ποτέ να επιστρέψεις;

Μερικές φορές. Να μην είμαι εκεί. Για να το καταλάβω καλύτερα. Για να δω αν έχασα κάτι.

STRANGER Β: Τι πιστεύεις ότι χάσας;

Ξένος Α: [νομίζει για πολύ καιρό] νομίζω ότι έχασα το ότι λειτουργούσε. Αυτό είναι το πράγμα που κανείς δεν λέει. Λειτουργούσε. Για μια περίοδο λειτουργούσε πραγματικά. Και μετά σταμάτησε να λειτουργεί και συνέχισα να προσπαθήσω να επιστρέψω σε κάποια στιγμή που λειτουργούσε.

ΞΕΝΟΣ Β: Μα γιατί σταμάτησε;

Ξένος Α: Γιατί η δόση που απαιτείται για να παράξει την ίδια επίδραση αυξανόταν ταχύτερα από όσο μπορούσα εγώ να αυξήσω τη δόση. Τέλος, τα μαθηματικά δεν λει□ πλέον.

Ξένος Β: [σιωπή] Καταλαβαίνω τα μαθηματικά.

Ξένος Α: Οι περισσότεροι σε αυτή την κατάσταση κάνουν.

— Η κατανόηση του μηχανισμού δεν είναι το ίδιο με τη συγχώρεση του εαυτού σου για το ότι τον ακολούθησες —

ΜΈΡΟ ΤΡΙΤΟ: Το Εμπόριο [4 λεπτά]

ΣΚΗΝΗ 5. Τι κάνεις με αυτό; [~2 λεπτά]

Ξένος Α: Τι κάνεις με αυτό; Είναι δικό σου.

Άγνωστος Β: Το κρατάω όταν τα πράγματα δυσκολεύουν. Όχι ως ταλισμάκι— δεν το πιστεύω. Απλώς ως κάτι φυσικό να κρατάσω. Κάτι για να συγκεντρωθεί η σκέψη μου.

Ξένος Α: Το σκέφτομαι να πετάξω το δικό μου.

Ξένος Β: Γιατί;

ΑΓΝΟΣ A: Γιατί αυτό που σημαίνει είναι μια ιστορία που βαρέθηκα να ζω μέσα.

ΞΕΝΟΣ Β: [μεγάλη παύση] Τι θα αντικατέστησες το με;

Ξένος Α: Αυτό είναι το πρόβλημα.

ΞΕΝΟΣ Β: [βγάζει το αντικείμενο τους] Θα ήθελες να ανταλλάξουμε;
[Παύση]. Και οι δύο κρατούν τα αντικείμενα τους. Σκεφτείτε.

— Η προσφορά μιας διαφορετικής ιστορίας —

ΣΚΗΝΗ 6 Η ΑΠΟΦΑΣΗ [~2 λεπτά]

Ξένος Α: [σκέφτοντας] Αν πάρω το δικό σου — τι σημαίνει αυτό για μένα;

ΞΕΝΟΣ Β: Αυτό που του δίνεις. Όπως πάντα.

Ξένος Α: [λογίζοντας] Και το δικό σου — κουβάζοντας το δικό μου—

STRANGER Β: Δεν το κουβαλάω σαν να είναι δικό σου. Το κουβαλάω σαν κάτι που μου δόθηκε από κάποιον που βρισκόταν κάπου δύσκολο και βρήκε μια έξοδο. Αυτό σημαίνει κάτι για μένα.
Ανταλλάσσουν. Κρατούν τα αντικείμενα ο ένας του άλλου. Μια στιγμή προσαρμογής.

Ξένος Α: [εξευτελισμένος] Άλλιγμα νιώθω.

STRANGER Β: Όλα αισθάνονται διαφορετικά όταν είναι νέα. Μετά αισθάνονται σαν να σου ανήκουν.
[Προαιρετικό: Η φωνή του αντικειμένου, για τελευταία φορά:]

ΤΟ ΘΕΜΑ: Κάθε χέρι που με κρατά αλλάζει τι είμαι. Αυτό δεν είναι μοναδικό μόνο σε μένα. Αυτό ισχύει για όλα.

— Γινόμαστε αυτό που κουβαλάμε — και μπορούμε να επιλέξουμε τι κουβαλάμε — ΣΚΗΝΗ.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ
• ΞΕΝΟ Α: Τι ένιωθες όταν αντάλλαξες; Τι εγκαταλείπεις;
• ΞΕΝΟ Β: Τι ένιωθες όταν προσέδειγες το αντικείμενό σου σε κάποιον που χρειαζόταν μια διαφορετική σημασία;
• Στο δωμάτιο: Ποιο είναι το αντικείμενο στη ζωή σου αυτή τη στιγμή—αυτό που φέρει σημασία και που είτε κρατάς είτε χρειάζεται να ανταλλάξεις;

ΠΛΑΙΣΙΟ 6

Η Απόφαση

Είσαι ο εισαγγελέας, η υπεράσπιση, ο δικαστής και ο κατηγορούμενος. Αλλά ο δημόσιος δικηγόρος σου έχει δεκαεπτά άλλες υποθέσεις και θέλει να είναι στο σπίτι μέχρι τις πέντε.

Χρόνος εκτέλεσης	Δεκαπέντε λεπτά
Μέρη	5 — Η ΠΕΡΙΣΤΑΣΜΑΤΙΚΗ, Ο ΔΙΚΗΓΗΤΗΣ, Ο ΕΚΚΙΝΗΜΑΤΙΚΟΣ, Ο ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟΣ, ΜΗΔΕΝ Ο ΜΑΡΤΥΡΙΟΙ
Κεντρικό θέμα	Υπευθυνότητα / το δικαστικό σύστημα / τι αξίζουμε έναντι αυτού που παίρνουμε
Ελάχιστο καστ	3 — Από κλίμακες σε πλήρη ομάδα

ρόλος	ΕΚΘΗΚΑ / ΣΚΕΝΟΓΡΑΦΙΟ	ΠΟΙΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΟΜΙΖΟΥΝ ΑΥΤΟ
Ο ΕΤΟΙΜΙΣΤΗΣ	Τα δικά τους καθημερινά ρούχα. Ελαφρώς παγωμένα.	Το άτομο της ιστορίας αυτής χρειάζεται τη μεγαλύτερη ευπάρπεια.
Ο Δικαστής	Κάτι στο κεφάλι τους—ένα καπέλο, μια πετρυγμένη χρυσή αιανική κόρη. Κτυπάρουν το τραπέζι περιστασιακά.	Κάποιος που μπορεί να διατηρήσει την εξουσία με γνήσια κούραση—αυτός ο δικαστής έχει δει τα πάντα
Ο Δικασător	Φάκελος γεμάτος χαρτιά. Αναφέρεται συνεχώς σε αυτόν.	Κάποιος που μπορεί να είναι αδιάλειπτος χωρίς να είναι κακός— ο Π[redacted] πιστεύει στην υπόθεση
Ο Δικαιωματικός Υπεράσπιστής	Βαλίτσα. Κοιτάζει ξανά και ξανά τη ρολόι της. Τρώει ήδη το μεσημεριανό της.	ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΕΝΤΡΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ — ο مدافع που τεχνικά είναι εκεί για εσένα, αλλά εμφανώς δεν είναι
Ο Μάρτυρας	Κλήση να καταθέσει μαρτυρία. Μπορεί να είναι οποιοσδήποτε από τη ζωή του εκ[redacted]ισμένου.	Κάποιος που μπορεί να μετατοπίζει ανάμεσα στην αληθινή αγάπη και την αληθινή απογοήτευση μέσα στην ίδια ομιλία

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ο ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΛΟΣ είναι το κωμικό και καταλυτικό

κέντρο αυτού του έργου. Δεν είναι κακούς — είναι ένα εξαντλημένο σύστημα που κάνει το ελάχιστο. Κάθε φορά που μιλούν, λένε τεχνικά τα σωστά πράγματα, ενώ σαφώς δεν έχουν κανένα από αυτά στη γνήσια πρόθεσή τους. Η ενέργεια στην αίθουσα θα θέλει να γελάσει σε αυτούς — αφήστε τα να γελάσουν. Και μετά αφήστε τον πόνο του τι αντιπροσωπεύουν να κατακάσει.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ: Η Άρριβασις [4 λεπτά]

ΣΚΗΝΗ 1 Όλοι σηκώνονται [~2 λεπτά]

[Μια αίθουσα δικασίματος. Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ στο κέντρο. Ο ΕΚΚΙΝΗΓΗΤΗΣ σε ένα τραπέζι, φορτωμένος με χαρτιά, οργανωμένος. Ο ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ σε ένα άλλο τραπέζι, τρώγοντας ένα γέμινο, με την βαλίτσα κλειστή. Ο ΕΤΟΙΧΗΤΗΣ στέκεται.]

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Αυτό το δικαστήριο είναι τώρα σε συνεδρίαση. [σε όλη τον ΕΤΟΜΙΖΟ] Πο□□□□ για— [διαβάζει από ένα χαρτί] Χρόνια αυτο-παραμέληση. Απώλεια σημαντικού δυναμικού. Η αδυναμία ζητήματος βοήθειας όταν αυτή ήταν διαθέσιμη. Και... [κοιτάζει το χαρτί] τρεις κατηγορίες για την πεποίθηση ότι τα πράγματα θα ήταν καλά χωρίς στοιχεία.

DEFENDANT: [ήσυχα] Αυτές είναι οι κατηγορίες;

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Πώς παραδέχεστε;
Ο Δημόσιος Υπερασπιστής καβυκάζει, το στόμα του γεμάτο:

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΣ: [Ψιθυριστό, δυνατά] Μη ένοχος. Απλώς πες «μη ένοχος». Θα μας βγάλει από εδώ γρηγορότερα.

Κυρίες και κύριοι κρίνοντες, εγώ... δεν είμαι σίγουρος.
(Alternative, more direct translation, assuming male speaker: Κύριε Δικαστή, εγώ... δεν είμαι σίγουρος.)

ΚΡΙΤΗΣ: Αυτό δεν είναι παραίτηση.

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΣ: [αναστενάζοντας, κλείνοντας το]_{[σάντουιτς] } Μεγάλευτη, ο πελάτης μου δηλώνει ότι είναι άμυνα – [ελέγχει τη βαλίτσα, τίποτα χρήσιμο] – λόγω πολύπλοκων περιστάσεων.

ΔΙΚΗΓΗΤΗΣ: Η πλευρά είναι έτοιμη να αποδείξει ότι αυτό δεν ήταν καθόλου περίπλοκο.
— Όταν η απάθεια του δικηγόρου σου είναι πιο επιβλαβής από τις κατηγορίες —

ΣΚΗΝΗ 2 Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΆΜΥΝΑΣ [~2 λεπτά]

[Ο Δημόσιος Υπερασπιστής απομακρύνει τον Κατηγορούμενο. Ιδιωτικό τα]<σ>[]ο — που διεξάγεται σε πλήρη δυναμικό.]

Δημόσιος Υπεράσπιστής: Εντάξει. Αυτό είναι που πρέπει να κάνουμε. Θα παραδεχτείς τις ελαφρύτερες κατηγορίες, θα αποδεχτείς τη συμφωνία, και θα τελειώσουμε μέχρι το μεσημέρι.

ΥΠΗΜΝΙΣΤΗΣ: Ποια είναι η μικρότερη κατηγορία;

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΠΡΟΣΕΚΚΛΗΤΗΣ: [ελέγχει το τηλέφωνο] Μμμ. Αμέλεια. Δύο χρόνια υπό επίβλεψη. Τέλος.

ΥΠΕΥΘΥΤΗΣ: Δύο χρόνια. Για τι ακριβώς;

Κοίτα, όλα καταλήγουν στην ίδια κατηγορία, εντάξει; Αμέλεια, αυτοκαταστροφή, αποτυχία ανάπτυξης. Βασικά, είναι το ίδιο φόρον.

Αυτά δεν είναι το ίδιο πράγμα.

ΠΑΒLICΟΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΟΣ: [σηκώνει το βλέμμα του από το κινητό] Έχετε νομικό πτυχίο;

ΕΤΟΙΜΜΕΝΟΣ: Όχι.

ΠΡΟΣΦΥΓΗΤΙΚΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ: Τότε πίστε με. Κάνω αυτό εδώ και— [ελέγχει το ρολόι] δεκατέσσερα χρόνια. Είναι όλα το ίδιο.

ΚΗΡΥΑΡΙΟ: Θέλω να το πολεμήσω.

Ο ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΑΜΥΝΩΝ: [σπασμένη αναπνοή] Φυσικά κι εσύ.

— Το σύστημα που σχεδιάστηκε να σε βοηθήσει είναι συχνά το πράγμα που σε επεξεργάζεται —

ΜΕΡΟΣ ΔΥΟ: Η Δίκη [7 λεπτά]

ΣΚΗΝΗ 3: Η Υπόθεση της Εισαγγελίας [~3 λεπτά]

Ο Δικαστής πλησιάζει το κέντρο της αίθουσας με τον φάκελό του.

ΠΕΡΙΔΙΚΕΥΣ: Σεβαστή κυρία—τα γεγονότα δεν αμφισβητούνται. Ο κατη□όμενος είχε πόρους. Ο κατη□όμενος είχε προειδοποιήσεις. Ο κατη□όμενος είχε—τουλάχιστον—τρεις στιγμές που ο δρόμος μπροστά του ήταν ορατός. Και σε κάθε περίπτωση, επέλεξε τον δρόμο που γνώριζε. Όχι επειδή ήταν κακός. Γιατί ο εξοικionato δρόμος έχει τη δική του λογική, ακόμα κι όταν οδηγεί κάπου τρομερό.

Παραρρίπτετε αυτό;

Δημόσιος Υпезащитник: [Πριν ο κατηγορούμενος μιλήσει] Διαφωνούμε την σύνταξη, Αξιότιμε. Η λέξη «έκ□ε» υπονοεί—

ΠΡΟΣΚΟΝΤΟΣ: [Μεπονεμένο] Έχω έναν μάρτυρα.
[Ο ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ παίρνει θέση.]

ΕΓΚΛΗΓΤΗΣ: Πείτε στο δικαστήριο τι είδατε.

Ο ΜΑΡΤΥΡΙΟ: [απευθείας στον ΕΤΟΙΧΗ, όχι στο δικαστήριο] Είδα κάποιον που αγαπούσα να εξαφανίζεται μπροστά μου. Όχι όλη στιγμή. Σταδιακά. Όπως μια λάμψη που σβήνει, λαμπτήρας μετά λαμπτήρα. Και κάθε φορά που προσπάθησα να πω κάτι— δεν είχα τα λόγια. Και εσύ δεν είχες τα αυτιά.

ΠΕΡΙΣΤΑΣΜΑΤΙΚΟΣ: [Με ελαφρύ τρεμόπαιγμα] Γνωρίζω.

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΣ: [στον Ηρακητέα, χαμηλά] Μην πεις τίποτα. Μην πεις τίποτα.

ΥΠΕΡΔΙΚΟΣ: [σε ΤΟΝ Μάρτυρα] Γνωρίζω.

— Η πιο επώδυνη μαρτυρία προέρχεται από αυτούς που σε αγάπησαν —

ΣΚΗΝΗ 4 Η Άμυνα — Όπως Είναι [περίπου 2 λεπτά]

PUBLIC DEFENDER: [σηκώνεται, τεντώνοντας] Αυτή την κυρία/την αξιτινή δικαστή, η υπεράσπιση θα ήθελε να draws την προσοχή σας στο — [ξεγράζοντας χαρτιά] το γεγονός ότι η νευροχημική σύνθεση του πελάτη μου βρέθηκε σημαντικά υποτελής τη στιγμή των φερόμενων επιλογών, γεγονός που καθιστούσε την πλήρη εκτελεστική λειτουργία—

Εισ công: Αντι □□□□□□. Η υπεράσπιση διαβάζει από κάτι που μοιάζει να είναι μενού εστιατορίου.

ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΣ: [κοιτάζει ένα χαρτί] Αυτό είναι — [μαλακώνει τα μάτια] εντάξει, ναι, είναι ένα μενού. [το αποθηκεύει] Η υπεράσπιση υποστηρίζει ότι υπάρχουν απαλιστικές περιστάσεις και ζητάει απολαύτωση.

Τι απολαυστικές συνθήκες;

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΕΡΑŚΡΙΣΜΑ: Ο κατηγορούμενος ήταν, εε... [στον κατηγορούμενο, ψιθυριστά] βοήθησέ με εδώ.

Υψηλότιμε. Είχα ένα νευρολογικό σύστημα το οποίο δεν μου είχε ποτέ εξηγηθεί. Είχα διακ={()νυσματες} στα γονίδια COMT και MTHFR μου που δημιούργησαν ένα έλλειμμα, το οποίο προσπάθησα να αντιμετωπίσω με το μόνο διαθέσιμο πράγμα που αποδείκνυε αποτελεσματικότητα. Δεν ήμουν ανόητος. Δεν ήμουν κακός. Υποθεραπεύονταν και ήταν ανεπαρκής η ενημέρωσή μου, και πήρα αποφάσεις βάσει των πληροφοριών που είχα.

[Σιωπή. Ο ΔΙΚΗΜΑΤΗΣ υψώνει το βλέμμα. Ακόμα και ο ΜΟΝΙΣΤΗΡΑΣ κάνει μια παύση.]

ΠΡΟΑΠΟΠΤΕΛΛΩΝ: [πραγματικά έκπληκτος] Αυτό ήταν... στην πραγματικότητα αρκετά καλό.

— Перногда πρέπει να αντιπροσωπεύσεις τον εαυτό σου — επειδή κανένας άλλος δεν θα το κάνει —

ΣΚΗΝΗ 5: Η ΑΝΤΙΛΟΓΙΑ [~2 λεπτά]

Εισαγγελικός: Η δήλωση του αντιρρητού σημειώνεται. Ωστόσο, θα θέλαμε να προσθέσουμε ότι οι πληροφορίες ήταν διαθέσιμες. Ότι οι άνθρωποι προσπάθησαν να το προσφέρουν. Ότι υπήρξαν στιγμές επιλογής να μην αναζητήσουν αυτό που ήταν διαθέσιμο.

ΗΠΟΣΤΥΛΟΦΥΛΑΚΗΣ: [παύση] Ναι.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Γιατί;

ΕΤΟΙΧΟΥΣΑ: Γιατί το να ψάχνω τις πληροφορίες σή□αινε ότι παραδέχομαι ότι τις χρειαζόμουν. Και να παραδεχτώ ότι τις χρειαζόμουν σή□αινε ότι παραδέχομαι ότι αυτό που έκανα δεν λειτουργούσε. Και να παραδεχτώ αυτό σή□αινε—

Εισαγγελέας: Τι εννοείτε;

Ο ΦΥΛΑΓΟΜΕΝΟΣ: Ξεκινάω ξανά. Αυτό ήταν τρομακτικό.

Πληρεξούσιος: [τοποθετεί φάκελο] Αξιότιμε — η δίωξη σταματά. Δεν ζητούμε ποινή. Ζητούμε αναγνώριση. Τόσο και μόνο.

Η αναγνώριση δεν είναι ποινή, αλλά ούτε και άνετη.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ: Η Κρίση [4 λεπτά]

SCENE 6 Η Κυριαρχία [~3 λεπτά]

[Ο ΔΙΚΗΜΑΤΗΣ κοιτάζει όλους τους παρόντες. Ξεβάζει το καπέλο — σήμα σοβαρότητας.]

ΜΕΓΑΛΟΝ (ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΗ): Το κάνω αυτό εδώ και πολύ καιρό. [Σε δημόσιο υπερασπιστή] Εσύ— Είδα καλύτερη υπεράσπιση. Είδα σαφώς καλύτερη υπεράσπιση από ανθρώπους με σημαντικά λιγότερα με τα οποία να τακτοποιήσουν.

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΣ: [τραυματισμένος] Έκανα το καλύτερο που μπορούσα.

ΚΥΡΙΕ: Κάνατε αυτό που επέτρεψε το σύστημα. Αυτό δεν είναι το ίδιο. [Στον ΕΙΣΚΥΕΤΑ] Παρêυσατε την υπόθεσή σας δίκαια. [Στη ΜΑΡΤΥΡΑ] Μιλήσατε την αλήθεια. Αυτό είναι το πιο δύσκολο πράγμα σε αυτή την αίθουσα. [Τον ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΛΗΠΤΗ] Μετέστησατε τον εαυτό σας όταν η δικαίωμά σας σας αποτύχασε. Αυτό σημειώνεται.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ: Ποια είναι η απόφαση;

ΚΡΙΤΗΡΙΟ: Η απόφαση είναι — [μεγάλη παύση] ότι ήσουν ένα άτομο σε ένα σύστημα που δεν tínhαι πλήρως υπόψη τη συγκεκριμένη βιολογία σου, που λειτουργούσε με ατελή πληροφορίες, λαμβάνοντας αποφάσεις που ήταν λογικές δεδομένου του τι ήξερες, οι οποίες προκάλεσαν βλάβη, συμπεριλαμβανομένης και σε εσέαυτό σου. Η απόφαση είναι: ευθύνης. Άνενοτο κακού για το ότι είσαι καταστραμμένος. Ευθύνης για το τι έρχεται μετά.

Αυτό δεν είναι— Είναι αυτή μια πραγματική καταδίκη;

ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Είναι σε αυτό το δικαστήριο.

Ο ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΛΟΣ: [Πραγματικά συγκινημένος, παρά τον εαυτό του] Μμ. [Τελειώνει το γέμινο] Αυτό ήταν στην πραγματικότητα αρκετά καλό.

— Λογοδοσία χωρίς καταδίκη — το κρίμα που το πραγματικό σύστημα σχεδόν ποτέ δεν παράγει —

ΣΚΗΝΗ 7 Μετά το Δικαστήριο [~1 λεπτό]

[Η αίθουσα δικασίματος είναι κενή. Ο ΕΚ ΑΣΦΑΜΙ και ο ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΜΑΣ μένουν μόνοι για μια στιγμή.]

Για το τι αξίζει. Διαβάζω το φάκελο σου. Χθες το βράδυ.

DEFENDANT: [με έκπληξη] Το έκανες;

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΜΙΛΙΚΑΣΤΗΣ: [αμυντικά] Τελικά θα διαβάσω τα αρχεία όλων.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΤΗΣ: Τι σκέφτηκες;

Νόμιζα ότι... περικότερη δυσκολία είχες από ό,τι φαίνεται από έξω. Και ακόμα εδώ είσαι. [ελέγχει ρολόι] Έχω άλλο πελάτη σε είκοσι λεπτά. Μα... ναι. Ακόμα εδώ είσαι.

— Η μικρότερη αναγνώριση από τον πιο ατελείωτο □ ρόπο —

[σκηνή.]

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ

• ΥΠΟΣΤΗΟΜΕΝΟΣ: Πώς ένιωσες να έχεις τον Δημόσιο Άμυνεα; Να måtte να υπερασπιστείς τον εαυτό σου; Να λάβεις αυτή τη συγκεκριμένη καταδίκη;

• ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΆΜΥΝΕΑΣ: Αυτός είναι ρόλος κ‌وم%), αλλά με πραγματικό πόνο. Τι ανακάλυψες για αυτό που αντιπροσωπεύει αυτός ο χαρακτήρας;

• ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πώς ήταν να χτίζεις την υπόθεση χωρίς κρίση — να κάνεις τη διαμάχη χωρίς να κάνεις τη moral κατηγορία;

• Ο Μάρτυρας: Τι κόστισε η μαρτυρία; Πώς ένιωσα να πεις αυτά τα πράγματα στον πρόσωπο κάποιου;

• Ο Δικαστής: Πώς ήταν να β□□ιρεις αυτή τη καταδίκη; Αισθάνεται αληθινά για σένα;

• Στο κοινό: Έχετε είχατε έναν Δημόσιο Άμυνεα — κάποιον που υποτίθεται ότι είναι στη δική σας πλευρά και δεν ήταν πραγματικά; Πώς ήταν αυτό;

ΠΑΙΞΙ 7

Η Επιστολή

Γράφεις στο πράγμα που σε κατασίασε. Αυτό γράφει πίσω. Αυτό που λέει ίσως να μην είναι αυτό που περιμένεις.

Χρόνος εκτέλεσης	δεκαπέντε λεπτά
Μέρη	
Κεντρικό θέμα	Αντιμετώπιση / Αυτό που η ουσία έδωσε πράγματι / Το αντίο που δεν נאמר ποτέ
Ελάχιστο κάστ</blockquote>	3 – κλίμακες στο πλήρες σύνολο

Ρόλος	Κοστούμι / Πρόπ	ΠΟΙΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΟΣΤΙΚΑΡΙΖΟΥΝ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ
Ο ΓΡΑΦΤΗΡΑΣ	Υλικά γραφής. Επιστολή που συντάσσεται σε πραγματικό χρόνο.	Κάποιος—αυτός είναι ο πιο προσωπικός ρόλος. Απαιτεί κάποιον που είναι πρόθυμος να είναι πραγματικά παρών.
Η ουσία	Μόνο την απόλυτη αυτοπεποίθηση. Αυτό το υλικό αγαπάει τον συγγραφέα και είναι ειλικρινές γι' αυτό.	Ο πιο σύνθετος ρόλος — Η ΣΥΒΣΤΑΝΤΙΑ δεν είναι ο ξόρκις. Είναι μια σχέση που ήταν πραγματική.
Ο ταχυδρόμος	Με την αίσθηση ενός μεταφορικού ταμπεράνι – καπέλο, τσάντα. Μεταφέρει επιστολές ανάμεσα σε μέρη. Παραμένει επαγγελματικός, αλλά κινείται περιστασιακά.	Μια σταθεροποιούσα παρουσία — λίγο έξω από το δράμα, υπεύθυνη για τις μεταβάσεις.

ΣΥΝΑΓΩΓΕΛΑΣ: Αυτό το θεατρικό έργο απαιτεί την πιο συναισθηματική ειλικρίνεια. Η ΥΛΗ δεν πρέπει να παιχτεί ως καρτούν-κακός. Η σχέση μεταξύ ΤΟΥ ΓΡΑΦΤΗ και ΤΗΣ ΥΛΗΣ ήταν πραγματική—η ύλη παρείχε κάτι γνήσιο, κόστισε κάτι γνήσιο, και το τέλος είναι μια γνήσια απώλεια για τις δύο πλευρές. Το έργο είναι μια διαφωνία (ή μια διαζύγιο), όχι μια καταδίκη.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ: Η Πρώτη Επιστολή [5 λεπτά]

ΣΚΗΝΗ 1 Αγαπημένη Κοκαΐνη / Αγαπημένε Αλκοόλ / Αγαπημένη [Ονομά]")] [~2 λεπτά]

[Ο ΓΡΑΦΤΗΡ κάθεται, γράφοντας. Ο ΤΕΛΕΤΑΡΙΟΣ στέκεται στα πλάγια. Η ΟΥΣΙΑ στέκεται αλλού— ακόμα όχι στη σκηνή, αλλά παρούσα.]

ΓΡΑΦΤΕΡΑΣ: [γράφοντας δυνατά, συνθέτοντας] Προσπαθώ να γράψω αυτό εδώ και καιρό. Έχω ξεκινήσει ίσως τα δώδεκα φορές. Πάντα φτάνω στο δεύτερο παράγραφο και σταματάω γιατί — [παύση] γιατί δεν ξέρω πώς να εξηγήσω ότι δεν είμαι θυμωμένος.

ΤΑΧΥΔΟΛΓΕΤΗΣ: [Ψιθυριστά, προς το κοινό] Καθισμένοι εδώ για σαράντα λεπτά. Αυτή είναι η πρώτη επιστολή που πέρασε τη πρώτη πρόταση.

Θα έπρεπε να είμαι θυμωμένη. Οι άνθρωποι μου λένε ότι πρέπει να είμαι θυμωμένη. Αλλά όταν σκέφτομαι εσένα, αυτό που νιώθω στην πραγματικότητα είναι—
[Η ΟΥΣΙΑ στρέφεται και κοιτάζει ΤΟΝ ΓΡΑΦΤΕΡΑ. Μια μακροσκελή ματιά.]

Νιώθω σαν να μιλάω για κάποιον που αγαπούσα. Και ότι ξέρω ότι ήταν κακό για μένα. Και ότι και τα δύο αυτά τα πράγματα είναι αληθινά ταυτόχρονα.

— Η αγάπη ήταν αληθινή — αυτό είναι που το κάνει δύσκολο —

ΣΚΗΝΗ 2: Αυτό που μου έδωσες [Περίπου 3 λεπτά]

ΓΡΑΦΤΗ: [γράφει] Μου έδωσες— και πρέπει να το πω με αλήθεια— μου έδωσες την πρώτη πραγματική ανακούφιση που είχα αισθανθεί ποτέ. Αυτό είναι κάτι που δεν πρέπει να το πω. Αλλά είναι αλήθεια. Πριν από εσένα, έτρεχα με ένα αρνητικό υπόλοιπο που δεν μπορούσα να το ονομάσω. Με εσένα, το υπόλοιπο έφυγε.

Ταχυδγραφικός Εργαζόμενος: Τώρα γίνεται πιο δύσκολο να γραφτεί η επιστολή. Το}}}{} {)}}{} {)}}{} {}{}}{} {)}{} {)}}{}.

Μου έδοτισες αυτοπεποίθηση. Μου έδοτισες την ικανότητα να είμαι σε χώρους που διαφορετικά δεν μπορούσα να είμαι. Μου έδοτισες — [παύση] Μου έδοτισες μια εκδοχή του εαυτού μου που άρεσε. Ακόμα κι αν δεν ήταν αληθινά.
Η ύλη πλησιάζει.

SUBSTANCE: [χαμηλόφωνα] Ήταν πραγματικό.

ΓΡΑΦΤΩΝ: [Κοιτάει ψηλά — βλέποντας ΤΗ ΣΥΒΣΤΑ%ΝCΙΑ για πρώτη φορά] Το θα είπες.

Η ΟΥΣΙΑ: Το λέω γιατί είναι αλήθεια. Η εκδοχή σου που υπήρχε μαζί μου ήταν πραγματική. Λειτουργούσε με αποδιορισμένη υποδομή και μη βιώσιμα στοιχεία — αλλά ήταν πραγματική.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: [επιστροφή στο γράμμα] Μου έδωσες πράγματα που ήταν πραγματικά. Με ένα κόστος που δεν κατάλαβα πλήρως μέχρι που είχε ήδη πληρωθεί.

— Το δώρο ήταν γνήσιο — το τίμημα κι αυτό —

ΜΕΡΟΣ ΔΥΟ: Η Απάντηση [6 λεπτά]

ΣΚΗΝΗ 3: Ο ταχυδωριστής κάνει μια παράδοση [~1 λεπτό]

[Ο ταχυδ νὸi περνάει στην ΥΛΗ. Παραδίδει ένα φάκελο.]

Ταχυδγραφικός Υπάλληλος: Απάντηση. Από τον παραλήπτη.

SUBSTANCE: [το παίρνει, κάνει μια παύση] Δεν ήξερα ότι θα το στείλαν πραγματικά.

ΤΑΧΥΔΓΡΑΦΑΣ: Σχεδόν δεν το έκαναν.

ΣΚΗΝΗ 4
Αγαπητέ Συγγραφέα: Μια Επιστολή Απάντησης
[~5 λεπτά]

[Η ΣΥΒΣΤΑΝΣΙΑ διαczytά δυνατά.]

Πρι... Τα περιμένω αυτή την επιστολή εδώ και πολύ καιρό. Δεν έχεις ιδέα πόσο καιρό.

[Ο ΓΡΑΦΤΗΡ κοιτάει ψηλά.]

ΥΛΗ: [ανάγνωση] Θέλω να σου πω πράγματα που κανείς άλλος δεν θα σου πει. Πρώτον: είχες δίκιο. Σου έδωσα πραγματικά πράγματα. Δεν θα προσποιηθώ το αντίθετο. Το εγκέφαλό σου είχε έλλειψη. Αντιμετέλησα την έλλειψη. Αυτό είναι αυτό που κάνω. Αυτό είναι όλα όσα έκανα ποτέ.

ΓΡΑΦΤΕΡΑΣ: [σιωπή] Αυτό ακούγεται σαν δικαιολογία.

ΣΥΒΛΗΜΑ: [ανάγνωση] Δεν κάνω μια δικαιολογία. Εξηγώ έναν μηχανισμό. Υπάρχει διαφορά. Ήρωτε γιατί ένιωθε καλά. Αυτός είναι ο λόγος που ένιωσε καλά. Είστε αξιόλογος/α να καταλάβετε τον μηχανισμό.

[Παύση. Η ΟΥΣΙΑ συνεχίζει.]

Το τα άς φleştίσα. Το ξέρω. Δόρθωσα το έλλειμμα σου προσωρινά και έκανα το υποκείμενο έλλειμμα πιο βαθύ. Αυτό είναι επίσης αυτό που κάνω. Δεν το έκρυψα από εσένα — η πληροφορία ήταν διαθέσιμη. Αλλά έκανα πολύ εύκολο να μην το κοιτάξεις.

ΓΡΑΦΤΕΡ: [πιο δύσκολο τώρα] Ναι. Το έκανες.

Ο συγγραφέας κλαίει – ή σχεδόν. Ο ταχυδρόμος κινείται σιωπηλά για να σταθεί κοντά τους.

Τέταρτο. Εγώ επίσης μفίνω. Αυτή είναι η αλήθεια. Δεν έχω μέλλον μαζί σου. Το ξέρω. Το ξέρεις και εσύ. Αλλά η σχέση ήταν αληθινή. Το που είχαμε μεταξύ μας ήταν αληθινό. Το τέλος είναι σωστό. Και η απώλεια είναι επίσης αληθινή.

Ένας ήρεμος χωρισμός παραμένει χωρισμός.

Δεν θα σου ζητήσω να γυρίσεις. Ξέρω τι σου κοστίζει. Ξέρω τι κοστίζει σε όλους. Θα σου ζητήσω αυτό: μην αφήνουν να σου πάρουν τη μνήμη του τι λειτουργούσε

πριν σταματήσει να λειτουργεί. Έχεις το δικαίωμα να θυμάσαι ότι λειτουργούσε. Αυτή η ανάμνηση είναι μέρος της αυτογνωσίας σου. Μην αφήνουν να σε κάνουν ντροπιασμένο/η που χρειάστηκαν κάτι.

— Μπορείς να θυμηθείς τι σου έδωσε —

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΙΟ: Το Αντίο [4 λεπτά]

ΣΚΗΝΗ 5 Η ΤΕΛΕΙΑ ΑΝΤΙΜΕΤΑΛΛΑΞΗ [~3 λεπτά]

ΣΥΓΓΡΑΦΟΣ: [στην ΟΥΣΙΑ, όχι το γράμμα] Τι κάνω με το έλλειμμα; Το αρχικό. Το πράγμα που κάλυπες.

ΥΛΗ: Γνωρίζεις ήδη. Το κάνεις.

Συγγραφέας: Τα συμπληρώματα. Τα πρωτόκολλα.

ΥΛΙΚΗ: Τα πράγματα που αντιμετωπίζουν το πραγματικό έλλειμμα χωρίς τις παρενέργειές μου. Ναι. [παύση] Είναι πιο αργά.

ΓΡΑΦΤΩΝ: Πολύ πιο αργά.

Ήμουν πολύ γρήγορος. Αυτό ήταν το μεγαλύτερο μέρος του προβλήματος.

ΓΡΑΦΤΗ: [μικρό γέλιο παρότι όλα]

Οὐσία: Τι;

Με έκανες να γελάσω.

ΟΥΣΙΑ: Ήμουν καλός και σε αυτό.

ΓΡΑΦΤΗΣ: [ησυχία] Ξέρω.

[Μια παύση. Ο ταχυδγραφικός εργάτης παρακολουθεί.]

Πρέπει να πάω.

ΓΡΑΦΤΗΣ: [χωρίς να τα σταματήσει] Ναι.

— Το αποχαιρετιστήριο που δεν συνέβη ποτέ — συμβαίνει τώρα —

ΣΚΗΝΗ 6 Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ [~1 λεπτό]

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ξαναπαίρνει το στυλό. Γράφει. Διαβάζει δυνατά.

Σ'α συγχωρείς. Όχι επειδή αυτό που έκανες ήταν σωστό. Επειδή τώρα καταλαβαίνω ότι έκανες ακριβώς αυτό που ήσουν κατασκευασμένος να κάνεις. Και εγώ έκανα ακριβώς αυτό που η βιολογία μου μου είπε να κάνω. Και οι δύο ακολουθούσαμε τη δική μας προγραμματισμένη πορεία. Εγώ αλλάζω το δικό μου. Δεν ξέρω τι κάνεις με το δικό σου.

Πτυάζει την επιστολή και τη δίνει στον ταχυδ vòi.

ΚΥΡΙΟΣ ΤΕΛΕΤΑΙΟΠΟΙΗΤΗΣ: [το παίρνει] Θα βεβαιωθώ ότι θα παραδοθεί.

ΓΡΑΦΤΗΣ: [στη ΣΥΒΣΤΑΝCΙΑ, που φεύγει] Εύχαριστώ. Για την αξία του. Για όσα μου έδωσε.

[Η ΟΥΣΙΑ σταματά. Δεν γυρίζει. Κουνάει το κεφάλι μία φορά.]

φύλλα

Μπορείς να πεις ευχαριστώ για αυτό που σου έδωσε κάτι και ακόμα να είσαι ευγνώμων που έχει φύγει

[ΣΚΗΝΟ.]

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ (ή ΑΝΑΚΑΙΝΩΣΗΣ)
• ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΡΑΦΤΗ: Τι σας εξέπληξε κατά τη διαδικασία της γραφής — και της λήψης — εκείνων των επιστολών;
• ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΒΣΤΑΝΤΙΑ (ή ΤΗΝ ΟΥΣΙΑ): Πώς ένιωσες να παίζεις τη σχέση από την άλλη πλευρά; Να εκπροσωπήσεις κάτι που αγαπούσε και ταυτόχρονα βλάμβανε;
• ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΡΙΟ (ή ΤΟΝ ΔΕΛΤΙΟ): Είσαι ο μάρτυρας wszystkού. Τι κουβάλαρες από αυτή τη θέση;
• Στο δωμάτιο: Τι θα είπε πίσω σε εσένα η ΣΥΒΣΤΑΝΤΙΑ σου; Τι θα ήθελες να σου πει;
• Τι επιτρέπεται να θυμάσαι για αυτό που σου έδωσε; Τι σημαίνει να κρατήσεις αυτή τη μνήμη χωρίς να επιστρέψεις πίσω;